Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 17ης Μαρτίου 2015 *

«Ντάμπινγκ — Εισαγωγή σιδηροπυριτίου ρωσικής προελεύσεως — Απόρριψη αιτήσεων επιστροφής καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ — Καθορισμός της τιμής εξαγωγής — Ενιαία οικονομική οντότητα — Καθορισμός του περιθωρίου ντάμπινγκ — Εφαρμογή μεθόδου διαφορετικής της χρησιμοποιηθείσας κατά την αρχική έρευνα — Μεταβολή των συνθηκών — Άρθρο 2, παράγραφος 9, και άρθρο 11, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009»

Στην υπόθεση T-466/12,

RFA International, LP, με έδρα το Κάλγκαρι (Καναδάς), εκπροσωπούμενη από τον B. Evtimov, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από την P. Němečková και την A. Stobiecka-Kuik,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα μερικής ακυρώσεως των αποφάσεων C(2012) 5577 τελικό, C(2012) 5585 τελικό, C(2012) 5588 τελικό, C(2012) 5595 τελικό, C(2012) 5596 τελικό, C(2012) 5598 τελικό και C(2012) 5611 τελικό της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 2012, οι οποίες αφορούν τις αιτήσεις επιστροφής των δασμών αντιντάμπινγκ που κατεβλήθησαν επί των εισαγωγών σιδηροπυριτίου ρωσικής προελεύσεως, καθόσον με τις αποφάσεις αυτές απερρίφθησαν οι αιτήσεις επιστροφής καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ, πλην των δασμών των οποίων η επιστροφή ζητήθηκε με αιτήσεις που εκρίθησαν απαράδεκτες ως εκπροθέσμως υποβληθείσες,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. E. Martins Ribeiro (εισηγήτρια), πρόεδρο, S. Gervasoni και L. Madise, δικαστές,

γραμματέας: L. Grzegorczyk, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 17ης Σεπτεμβρίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

Δίκαιο του ΠΟΕ

1 Το άρθρο VI.1 της γενικής συμφωνίας δασμών και εμπορίου του 1994 (GATT) ορίζει ότι «[τ]α συμβαλλόμενα μέρη αναγνωρίζουν ότι το ντάμπινγκ, στο πλαίσιο του οποίου τα προϊόντα μιας χώρας εισάγονται στην αγορά άλλης χώρας σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας, είναι καταδικαστέο εφόσον προξενεί ή απειλεί να προξενήσει σοβαρή ζημία σε εγχώριο κλάδο παραγωγής συμβαλλομένου μέρους ή εφόσον καθυστερεί σημαντικά τη δημιουργία εγχώριου κλάδου παραγωγής».

2 Η συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της GATT (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103, στο εξής: συμφωνία αντιντάμπινγκ) περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1A της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) (ΕΕ 1994, L 336, σ. 3).

3 Τα άρθρα 18.3 και 18.3.1της συμφωνίας αντιντάμπινγκ έχουν ως εξής:

«18.3. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 3.1 και 3.2, οι διατάξεις της [συμφωνίας αντιντάμπινγκ] εφαρμόζονται για τις έρευνες και τις διαδικασίες επανεξέτασης μέτρων που βρίσκονται ήδη σε ισχύ, οι οποίες κινούνται μετά από αίτηση που υπεβλήθη κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος ως προς ένα μέλος της συμφωνίας για τον ΠΟΕ ή μετά από αυτήν.

18.3.1 Για τον υπολογισμό των περιθωρίων ντάμπινγκ στο πλαίσιο διαδικασιών επιστροφής χρηματικών ποσών δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 3, εφαρμόζονται οι κανόνες που ίσχυαν κατά τον τελευταίο καθορισμό ή την τελευταία επανεξέταση του ντάμπινγκ.»

Δίκαιο της Ένωσης

4 Η βασική νομοθεσία αντιντάμπινγκ περιέχεται στον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51, διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22, στο εξής: βασικός κανονισμός), ο οποίος αντικατέστησε τον κανονισμό (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε.

5 Το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού περιλαμβάνει τους κανόνες καθορισμού ντάμπινγκ. Η παράγραφος 1 του εν λόγω άρθρου ορίζει την κανονική αξία ως εξής:

«1. Η κανονική αξία βασίζεται κατ' αρχήν στις πληρωθείσες ή πληρωτέες τιμές, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, από ανεξάρτητους πελάτες στη χώρα εξαγωγής.

Ωστόσο, στην περίπτωση που ο εξαγωγέας στη χώρα εξαγωγής δεν παράγει ή δεν πωλεί το ομοειδές προϊόν, η κανονική αξία είναι δυνατό να καθορίζεται με βάση τις τιμές που εφαρμόζουν άλλοι πωλητές ή παραγωγοί.

Οι τιμές που εφαρμόζονται μεταξύ μερών που φαίνεται ότι συνδέονται μεταξύ τους ή έχουν συνάψει μεταξύ τους συμψηφιστικό διακανονισμό είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι αντιστοιχούν σε συνήθεις εμπορικές πράξεις και να χρησιμοποιηθούν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας μόνον εφόσον διαπιστώνεται ότι δεν επηρεάζονται από τη μεταξύ των μερών σχέση.

Για να καθοριστεί αν δύο μέρη είναι συνδεδεμένα, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο ορισμός των συνδεδεμένων μερών που δίδεται στο άρθρο 143 του κανονισμού (ΕΟΚ) […] 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) […] 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα.»

6 Οι παράγραφοι 8 και 9 του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού αφορούν την τιμή εξαγωγής. Οι εν λόγω παράγραφοι έχουν ως εξής:

«8. Ως τιμή εξαγωγής θεωρείται η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή του προϊόντος κατά την πώλησή του προς εξαγωγή από τη χώρα εξαγωγής στην [Ευρωπαϊκή Ένωση].

9. Όταν δεν υπάρχει τιμή εξαγωγής ή όταν προκύπτει ότι η τιμή εξαγωγής δεν είναι δυνατό να ληφθεί ως αξιόπιστη βάση εξαιτίας κάποιου συνδέσμου ή συμψηφιστικού διακανονισμού μεταξύ του εξαγωγέα και του εισαγωγέα ή ενός τρίτου, η τιμή εξαγωγής είναι δυνατό να κατασκευάζεται με βάση την τιμή στην οποία το εισαγόμενο προϊόν μεταπωλείται για πρώτη φορά σε ανεξάρτητο αγοραστή ή, αν το προϊόν δεν μεταπωλείται σε ανεξάρτητο αγοραστή ή δεν μεταπωλείται στην κατάσταση στην οποία εισήχθη, με οποιαδήποτε εύλογη βάση.

Στις παραπάνω περιπτώσεις, για τον καθορισμό μιας αξιόπιστης τιμής εξαγωγής στο επίπεδο των συνόρων της [Ευρωπαϊκής Ένωσης] πραγματοποιούνται προσαρμογές, για όλα τα έξοδα που έχουν ανακύψει μεταξύ εισαγωγής και μεταπώλησης, συμπεριλαμβανομένων των δασμών και των φόρων, καθώς και για τα πραγματοποιούμενα κέρδη.

Οι δαπάνες για τις οποίες πραγματοποιείται προσαρμογή συμπεριλαμβάνουν εκείνες που επιβαρύνουν κανονικά τον εισαγωγέα, αλλά έχουν καταβληθεί από οποιονδήποτε τρίτο, είτε στο εσωτερικό της [Ευρωπαϊκής Ένωσης] είτε εκτός αυτής, ο οποίος εμφανίζεται να συνδέεται ή να έχει συνάψει συμψηφιστικό διακανονισμό με τον εισαγωγέα ή τον εξαγωγέα, περιλαμβάνουν δε τη συνήθη μεταφορά, την ασφάλιση, τις εργασίες διεκπεραίωσης και φόρτωσης, καθώς και τα παρεπόμενα έξοδα· τους δασμούς, τους τυχόν δασμούς αντιντάμπινγκ και τους λοιπούς φόρους που είναι πληρωτέοι στη χώρα εισαγωγής εξαιτίας της εισαγωγής ή της πώλησης των εμπορευμάτων και ένα εύλογο περιθώριο για τα έξοδα πώλησης, τα γενικά και διοικητικά έξοδα και το κέρδος.»

7 Το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού ορίζει τα ακόλουθα ως προς τη σύγκριση μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας:

«10. Μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας διεξάγεται δίκαιη σύγκριση. Η σύγκριση αυτή αφορά το ίδιο στάδιο εμπορίας και πωλήσεις πραγματοποιηθείσες σε ημερομηνίες όσο το δυνατόν εγγύτερες, λαμβάνονται δε δεόντως υπόψη άλλες διαφορές που επηρεάζουν τη συγκρισιμότητα των τιμών. Όταν η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής που διαμορφώνεται δεν πληρούν αυτές τις προϋποθέσεις σύγκρισης, πραγματοποιούνται προσαρμογές για κάθε περίπτωση, με βάση τα ατομικά της στοιχεία προκειμένου να ληφθούν δεόντως υπόψη διαφορές των παραγόντων για τους οποίους προβάλλεται ο [ισχυρισμός] και αποδεικνύεται ότι επηρεάζουν τις τιμές και, κατ' επέκταση, τη συγκρισιμότητα των τιμών. Πρέπει να αποφεύγεται οποιαδήποτε επανάληψη προσαρμογής που έχει ήδη γίνει, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για εκπτώσεις επί της τιμής και επιστροφές, για τις ποσότητες και για το στάδιο εμπορίας. Όταν πληρούνται οι προκαθορισμένες προϋποθέσεις, είναι δυνατό να πραγματοποιούνται προσαρμογές, όσον αφορά τους ακόλουθους παράγοντες.

[…]»

8 Το άρθρο 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού ρυθμίζει τη διαδικασία επιστροφής εισπραχθέντων δασμών. Η εν λόγω διάταξη ορίζει:

«8. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, ένας εισαγωγέας δύναται να ζητήσει την επιστροφή δασμών που έχουν ήδη εισπραχθεί, εφόσον αποδεικνύεται ότι το περιθώριο ντάμπινγκ που ελήφθη ως βάση για την καταβολή των δασμών έχει εξαλειφθεί ή μειωθεί σε επίπεδο κατώτερο του ύψους του ισχύοντος δασμού.

Προκειμένου να ζητήσει την επιστροφή δασμών αντιντάμπινγκ, ο εισαγωγέας υποβάλλει σχετική αίτηση στην Επιτροπή. Η αίτηση υποβάλλεται μέσω του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου τα προϊόντα ετέθησαν σε ελεύθερη κυκλοφορία, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία οι αρμόδιες αρχές καθόρισαν με τον προβλεπόμενο τρόπο το ύψος των προς επιβολή οριστικών δασμών ή από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης για την οριστική είσπραξη των ποσών που έχουν καταβληθεί ως εγγύηση υπό μορφή προσωρινού δασμού. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν πάραυτα την αίτηση στην Επιτροπή.

Μια αίτηση επιστροφής θεωρείται δεόντως τεκμηριωμένη βάσει αποδεικτικών στοιχείων μόνον όταν περιέχει ακριβείς πληροφορίες σχετικά με το ποσό της ζητούμενης επιστροφής δασμών αντιντάμπινγκ, καθώς και το σύνολο των τελωνειακών εγγράφων που αναφέρονται στον υπολογισμό και την καταβολή του εν λόγω ποσού. Επίσης, πρέπει να περιέχει αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία να καλύπτουν αντιπροσωπευτικό χρονικό διάστημα, σχετικά με τις κανονικές αξίες και τις τιμές εξαγωγής προς την [Ευρωπαϊκή Ένωση] που ισχύουν για τον υποκείμενο στο δασμό εξαγωγέα ή παραγωγό. Στις περιπτώσεις που ο εισαγωγέας δεν συνδέεται με τον εκάστοτε εξαγωγέα ή παραγωγό και τα αναγκαία πληροφοριακά στοιχεία δεν είναι δυνατό να διατεθούν αμέσως ή σε περίπτωση που ο εκάστοτε εξαγωγέας ή παραγωγός δεν είναι διατεθειμένος να τα καταστήσει γνωστά στον εισαγωγέα, η αίτηση πρέπει να διαλαμβάνει δήλωση του εξαγωγέα ή του παραγωγού στην οποία να αναφέρεται ότι το περιθώριο ντάμπινγκ έχει ελαττωθεί ή εξαλειφθεί, κατά τα προβλεπόμενα στο παρόν άρθρο, και ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που απαιτούνται για την υποστήριξη της αίτησης πρόκειται να υποβληθούν στην Επιτροπή. Αν τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία δεν υποβληθούν από τον εξαγωγέα ή τον παραγωγό εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, η αίτηση απορρίπτεται.

Η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, αποφασίζει αν και σε ποιο βαθμό πρέπει να κάνει δεκτή την αίτηση· επίσης, δύναται οποτεδήποτε να αποφασίσει την έναρξη ενδιάμεσης επανεξέτασης, τα δε στοιχεία και τα πορίσματα που θα προκύψουν από την επανεξέταση αυτή, η οποία διενεργείται σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται για τέτοιου είδους επανεξετάσεις, χρησιμοποιούνται για να αποφασισθεί αν και σε ποιο βαθμό δικαιολογείται η επιστροφή. Κάθε επιστροφή δασμών πραγματοποιείται κατά κανόνα εντός δωδεκαμήνου και πάντως όχι μετά την παρέλευση 18 μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία ο εισαγωγέας του προϊόντος το οποίο αφορά ο επιβληθείς δασμός αντιντάμπινγκ υπέβαλε την αίτηση επιστροφής, τεκμηριώνοντάς την με τα κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία. Τα κράτη μέλη προβαίνουν κατά κανόνα στην καταβολή της εγκριθείσας επιστροφής εντός 90 ημερών από τη λήξη της απόφασης της Επιτροπής.»

9 Κατά το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού:

«Για όλες τις επανεξετάσεις και τις έρευνες που διεξάγονται για το θέμα της επιστροφής δυνάμει του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εφαρμόζει, υπό τον όρο ότι δεν έχει επέλθει μεταβολή των συνθηκών, την ίδια μέθοδο που έχει εφαρμοσθεί και για την έρευνα που οδήγησε στην επιβολή του δασμού, λαμβανομένου δεόντως υπόψη του άρθρου 2, και ιδιαίτερα των παραγράφων 11 και 12 του εν λόγω άρθρου, όπως επίσης των διατάξεων του άρθρου 17.»

10 Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθόρισε τις κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού με την ανακοίνωσή σχετικά με την επιστροφή των δασμών αντιντάμπινγκ (ΕΕ 2002, C 127, σ. 10, στο εξής: ερμηνευτική ανακοίνωση). Το σημείο 3.2.3 της ερμηνευτικής ανακοινώσεως, με τίτλο «Εξέταση του βάσιμου της αίτησης», ορίζει μεταξύ άλλων:

«α) Γενική μέθοδος […] Το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού προβλέπει τη χρήση της "ίδιας μεθόδου με εκείνη της αρχικής έρευνας που οδήγησε στην επιβολή του δασμού, λαμβανομένων δεόντως υπόψη του άρθρου 2 (καθορισμός του ντάμπινγκ) και ειδικότερα των παραγράφων 11 και 12 (χρήση των μέσων σταθμισμένων όρων κατά τον υπολογισμό του περιθωρίου του ντάμπινγκ), και του άρθρου 17 (δειγματοληψία)". […]

β) […]

γ) Χρησιμοποίηση των διαπιστώσεων της επανεξέτασης Όταν εξετάζει αίτηση για επιστροφή του δασμού, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει ανά πάσα στιγμή να αρχίσει ενδιάμεση επανεξέταση σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Η διαδικασία σχετικά με την αίτηση επιστροφής αναστέλλεται έως την ολοκλήρωση της έρευνας επανεξέτασης. Οι διαπιστώσεις της έρευνας επανεξέτασης μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον καθορισμό του βάσιμου της αίτησης επιστροφής του δασμού υπό τον όρο ότι η ημερομηνία τιμολόγησης των συναλλαγών για τις οποίες ζητείται η επιστροφή συμπεριλαμβάνεται εντός της περιόδου της έρευνας επανεξέτασης.

δ) […]»

Ιστορικό της διαφοράς

11 Η προσφεύγουσα, RFA International, LP, είναι ετερόρρυθμη εταιρία με έδρα στον Καναδά, η οποία ασκεί κατά κανόνα την καθημερινή εμπορική δραστηριότητά της μέσω της θυγατρικής της στην Ελβετία. Από χρονικό σημείο το οποίο δεν διευκρινίζεται και το οποίο είναι μεταγενέστερο της 25ης Φεβρουαρίου 2008, η προσφεύγουσα, μέσω της ελβετικής θυγατρικής της, αγοράζει, μεταπωλεί, εισάγει και αποθηκεύει σε αποθήκες στην Ευρωπαϊκή Ένωση σιδηροπυρίτιο ρωσικής προελεύσεως που παράγεται από δύο αδελφές της εταιρίες, με έδρα στη Ρωσία, ήτοι την Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (στο εξής: CHEMK) και την Kuzneckie ferrosplavy OAO (στο εξής: KF). Το σιδηροπυρίτιο είναι κράμα που χρησιμοποιείται στην κατασκευή του χάλυβα και του σιδήρου.

12 Την 25η Φεβρουαρίου 2008, κατόπιν καταγγελίας υποβληθείσας από την επιτροπή συνδέσεως της βιομηχανίας σιδηροκράματος (Euroalliages), το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 172/2008, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Αιγύπτου, Καζακστάν, Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας και Ρωσίας (ΕΕ L 55, σ. 6, στο εξής: αρχικός κανονισμός). Το άρθρο 1 του αρχικού κανονισμού καθόριζε τον συντελεστή του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ επί της τιμής «ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας», προ της καταβολής δασμού, σε 22,7 % για τα προϊόντα της CHEMK και της KF.

13 Την 30ή Νοεμβρίου 2009 η CHEMK και η KF υπέβαλαν αίτηση μερικής ενδιάμεσης επανεξετάσεως αφορώσα αποκλειστικώς το ντάμπινγκ, βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Η έρευνα την οποία κίνησε η Επιτροπή κατόπιν της εν λόγω αιτήσεως κάλυπτε την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2009 έως 30 Σεπτεμβρίου 2010 (στο εξής: περίοδος επανεξετάσεως).

14 Κατά το διάστημα μεταξύ 30ής Ιουλίου 2009 και 10ης Δεκεμβρίου 2010 η προσφεύγουσα υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού, στην Επιτροπή, μέσω των βελγικών, γερμανικών, ιταλικών, ολλανδικών, φινλανδικών και σουηδικών τελωνειακών αρχών καθώς και των τελωνειακών αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου, διάφορες αιτήσεις επιστροφής καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ. Οι αιτήσεις αυτές αφορούσαν δασμούς αντιντάμπινγκ τους οποίους η προσφεύγουσα είχε καταβάλει κατά το διάστημα μεταξύ 7ης Ιανουαρίου 2009 και 10ης Δεκεμβρίου 2010. Η σχετική με την επιστροφή έρευνα αφορούσε την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2008 έως 30 Σεπτεμβρίου 2010 (στο εξής: περίοδος της έρευνας επιστροφής). Ενόψει του καθορισμού νέων περιθωρίων ντάμπινγκ, η Επιτροπή διαίρεσε την εν λόγω περίοδο σε δύο διαστήματα, το μεν πρώτο εκτεινόμενο από 1ης Οκτωβρίου 2008 έως 30 Σεπτεμβρίου 2009 (στο εξής: πρώτη περίοδος έρευνας), το δε δεύτερο εκτεινόμενο από 1ης Οκτωβρίου 2009 έως 30 Σεπτεμβρίου 2010 (στο εξής: δεύτερη περίοδος έρευνας). Η δεύτερη περίοδος έρευνας αντιστοιχεί στην περίοδο επανεξετάσεως.

15 Με έγγραφο της 12ης Ιανουαρίου 2011 η CHEMK, η KF και η προσφεύγουσα (στο εξής, ομού: CHEMK), απαντώντας σε αίτηση της Επιτροπής για παροχή πληροφοριών στο πλαίσιο της διαδικασίας ενδιάμεσης επανεξετάσεως, παρέσχαν στην Επιτροπή διευκρινίσεις περί της δομής του ομίλου CHEMK.

16 Την 9η Νοεμβρίου 2011 η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα το πόρισμά της για την πρώτη περίοδο έρευνας. Για την εν λόγω περίοδο η Επιτροπή διαπίστωσε αρνητικό περιθώριο ντάμπινγκ που δικαιολογούσε την επιστροφή των καταβληθέντων από την προσφεύγουσα δασμών αντιντάμπινγκ.

17 Τη 16η Ιανουαρίου 2012 το Συμβούλιο, με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 60/2012, για την περάτωση της μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 3 του [βασικού κανονισμού] των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου προέλευσης, μεταξύ άλλων, Ρωσίας (ΕΕ L 22, σ. 1, στο εξής: εκτελεστικός κανονισμός), περάτωσε τη διαδικασία ενδιάμεσης επανεξετάσεως άνευ τροποποιήσεως του επιπέδου του ισχύοντος μέτρου αντιντάμπινγκ. Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της τιμής εξαγωγής, το Συμβούλιο, μεταξύ άλλων, εξέτασε και απέρριψε τα επιχειρήματα που είχαν προβάλει, κατά τη διαδικασία επανεξετάσεως, η CHEMK και η KF προκειμένου να αποδείξουν ότι οι ίδιες και η προσφεύγουσα συναποτελούσαν ενιαία οικονομική οντότητα.

18 Με έγγραφα της 5ης και της 6ης Ιουνίου 2012 η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα το πόρισμά της για τη δεύτερη περίοδο έρευνας. Από τα εν λόγω έγγραφα προκύπτει ότι η Επιτροπή υπολόγισε για την εν λόγω περίοδο περιθώριο ντάμπινγκ 24,1 %, το οποίο, κατά την άποψή της, επέβαλλε την απόρριψη της αιτήσεως επιστροφής για την εν λόγω περίοδο.

19 Με έγγραφο της 20ής Ιουνίου 2012 η προσφεύγουσα αμφισβήτησε το πόρισμα της Επιτροπής για τη δεύτερη περίοδο έρευνας και υπέβαλε συναφώς τις παρατηρήσεις της.

20 Τη 10η Αυγούστου 2012 η Επιτροπή εξέδωσε τις αποφάσεις C(2012) 5577 τελικό, C(2012) 5585 τελικό, C(2012) 5588 τελικό, C(2012) 5595 τελικό, C(2012) 5596 τελικό, C(2012) 5598 τελικό και C(2012) 5611 τελικό, οι οποίες αφορούν τις αιτήσεις επιστροφής δασμών αντιντάμπινγκ που κατεβλήθησαν επί των εισαγωγών σιδηροπυριτίου ρωσικής προελεύσεως (στο εξής, ομού: προσβαλλόμενες αποφάσεις) και με τις οποίες, αφενός, έκανε δεκτές τις αιτήσεις επιστροφής για την πρώτη περίοδο έρευνας, στο μέτρο κατά το οποίο οι εν λόγω αιτήσεις ήταν παραδεκτές και, αφετέρου, απέρριψε τις αιτήσεις επιστροφής για τη δεύτερη περίοδο έρευνας. Οι εν λόγω αποφάσεις κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα τη 14η Αυγούστου 2012.

Προσβαλλόμενες αποφάσεις

21 Κατ' αρχάς, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, αφενός, η Επιτροπή προσδιόρισε την περίοδο της έρευνας επιστροφής. Συναφώς, η Επιτροπή προχώρησε στη διαίρεση, ήδη διενεργηθείσα κατά την έρευνα επιστροφής, της εν λόγω περιόδου σε δύο διαστήματα (βλ. ανωτέρω, σκέψη 14). Στον βαθμό κατά τον οποίο η δεύτερη περίοδος αντιστοιχούσε στην περίοδο επανεξετάσεως, η Επιτροπή επισήμανε ότι, όπως συνάγεται από την ερμηνευτική ανακοίνωση, ηδύνατο να χρησιμοποιήσει το πόρισμα της εν λόγω έρευνας προκειμένου να αξιολογήσει το βάσιμο της αιτήσεως επιστροφής. Αφετέρου, η Επιτροπή εξέτασε το παραδεκτό των αιτήσεων επιστροφής. Συναφώς, η Επιτροπή μεταξύ άλλων διαπίστωσε ότι οι εν λόγω αιτήσεις ήταν εν μέρει απαράδεκτες καθόσον, προκειμένου για ορισμένες συναλλαγές πραγματοποιηθείσες κατά την πρώτη περίοδο έρευνας, είχαν υποβληθεί μετά την εκπνοή της εξάμηνης προθεσμίας που προβλέπεται από το άρθρο 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού.

22 Εν συνεχεία, η Επιτροπή εξέτασε το βάσιμο των αιτήσεων επιστροφής.

23 Κατ' αρχάς, προκειμένου για την τιμή εξαγωγής, η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι η προσφεύγουσα, μέσω της οποίας η CHEMK και η KF πραγματοποιούσαν τις εξαγωγικές τους πωλήσεις, ασκούσε όλες τις εισαγωγικές δραστηριότητες εντός της Ένωσης, εφάρμοσε το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Η Επιτροπή διαμόρφωσε ως εκ τούτου την τιμή εξαγωγής βάσει της τιμής στην οποία τα εισαγόμενα προϊόντα μεταπωλούνταν το πρώτον σε ανεξάρτητο αγοραστή, προσαρμοσμένης βάσει του συνόλου των δαπανών που είχαν χωρήσει μεταξύ της εισαγωγής και της μεταπωλήσεως, καθώς και βάσει περιθωρίου κέρδους, καθοριζομένου σε 6 %, και ευλόγου περιθωρίου για τα έξοδα πωλήσεως, τα διοικητικά έξοδα και τα λοιπά γενικά έξοδα (στο εξής, ομού: έξοδα SGA [selling, general and administrative costs]). Δεύτερον, η Επιτροπή εξέτασε το προβληθέν από την προσφεύγουσα και από τις CHEMK και KF επιχείρημα ότι οι ίδιες έπρεπε να αντιμετωπισθούν ως ενιαία οικονομική οντότητα και ότι, ως εκ τούτου, κατά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής δεν έπρεπε να χωρήσει προσαρμογή για τα έξοδα SGA και για το περιθώριο κέρδους. Προς απόκρουση του εν λόγω επιχειρήματος, η Επιτροπή, αφενός, επανέλαβε το συμπέρασμά της ότι η προσφεύγουσα έπρεπε να χαρακτηρισθεί συνδεδεμένος εισαγωγέας, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Η Επιτροπή έκρινε, αφετέρου, ότι η ύπαρξη ενιαίας οικονομικής οντότητας στερείται σημασίας στο πλαίσιο των προσαρμογών που πραγματοποιούνται βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, το οποίο εφαρμόζεται ρητώς επί καταστάσεων στο πλαίσιο των οποίων ο εξαγωγέας και ο εισαγωγέας είναι συνδεδεμένοι.

24 Εν συνεχεία, προκειμένου για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, η Επιτροπή, πρώτον, διαπίστωσε ότι για την πρώτη περίοδο έρευνας το περιθώριο ντάμπινγκ ήταν αρνητικό, ενώ για τη δεύτερη περίοδο το εν λόγω περιθώριο, όπως είχε διορθωθεί κατόπιν των παρατηρήσεων της προσφεύγουσας, ανερχόταν σε 23,1 %. Δεύτερον, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, στο πλαίσιο της έρευνας επιστροφής και εν αντιθέσει προς τη μέθοδο που είχε εφαρμοσθεί κατά την έρευνα η οποία οδήγησε στην έκδοση του αρχικού κανονισμού, η ίδια, σε πρώτο χρόνο, υπολόγισε ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ για την CHEMK και την KF, προκειμένου, σε δεύτερο χρόνο, να καθορίσει μέσο περιθώριο ντάμπινγκ για τον όμιλο CHEMK. Η Επιτροπή δικαιολόγησε την εφαρμογή της νέας αυτής μεθόδου επικαλούμενη μεταβολή συνθηκών, κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, αναγόμενη στη μεταβολή των δικτύων εξαγωγικών πωλήσεων σιδηροπυριτίου εκ μέρους του ομίλου CHEMK, τούτο δε δεδομένου ότι, κατά την Επιτροπή, η εν λόγω μέθοδος ήταν σύμφωνη προς τις επιταγές του άρθρου 2 του εν λόγω κανονισμού.

25 Τέλος, η Επιτροπή εξέτασε τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα προς απάντηση στο πόρισμα της Επιτροπής επί της έρευνας επιστροφής. Στο πλαίσιο αυτό η Επιτροπή, μεταξύ άλλων, αφενός, εξέτασε και απέρριψε τα επιχειρήματα με τα οποία η προσφεύγουσα αμφισβητούσε την επέλευση μεταβολής συνθηκών δικαιολογούσας την εφαρμογή νέας μεθόδου υπολογισμού. Αφετέρου, η Επιτροπή απέρριψε τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας περί της έννοιας της ενιαίας οικονομικής οντότητας.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

26 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 23η Οκτωβρίου 2012 η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

27 Κατόπιν μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο δεύτερο τμήμα, στο οποίο ανετέθη, ως εκ τούτου, η υπό κρίση υπόθεση.

28 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, έθεσε εγγράφως ερώτηση στην προσφεύγουσα. Η προσφεύγουσα απάντησε στην ερώτηση αυτή εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

29 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις παρατηρήσεις τους και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις που τους έθεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 17ης Σεπτεμβρίου 2014.

30 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει εν μέρει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις καθόσον με αυτές απορρίπτονται οι αιτήσεις επιστροφής καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ, πλην των δασμών των οποίων η επιστροφή ζητήθηκε με αιτήσεις που εκρίθησαν απαράδεκτες ως εκπροθέσμως υποβληθείσες·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

31 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

32 Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλάνες περί το δίκαιο ή από πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως στις οποίες Επιτροπή υπέπεσε κατά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και από παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, συνιστάμενες στο γεγονός ότι η Επιτροπή διαπίστωσε μεταβολή συνθηκών και εφάρμοσε νέα μέθοδο για τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από πλάνες περί το δίκαιο ή πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής

33 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα προσάπτει κατ' ουσίαν στην Επιτροπή ότι, κατά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής, προέβη πεπλανημένως σε προσαρμογές για τα έξοδα SGA και το κέρδος της που σχετίζονται με τις εξαγωγικές δραστηριότητές της ως εσωτερικού τμήματος πωλήσεων και τμήματος διανομής της ενιαίας οικονομικής οντότητας που η ίδια συναποτελεί με τις CHEMK και KF. Ο συγκεκριμένος λόγος ακυρώσεως διαρθρώνεται σε δύο σκέλη, εκ των οποίων το μεν πρώτο αφορά το διατυπωθέν με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν συναποτελεί ενιαία οικονομική οντότητα με τις CHEMK και KF, το δε δεύτερο τη διαλαμβανόμενη στις προσβαλλόμενες αποφάσεις εκτίμηση ότι η έννοια της ενιαίας οικονομικής οντότητας δεν ασκεί επιρροή στη διαμόρφωση της τιμής εξαγωγής.

34 Επιβάλλεται να εξετασθεί σε, πρώτο χρόνο, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως και, σε δεύτερο χρόνο, το πρώτο σκέλος αυτού.

Επί του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως

35 Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, ότι η ύπαρξη ενιαίας οικονομικής οντότητας δεν ασκεί επιρροή κατά τη διαμόρφωση της τιμής εξαγωγής συμφώνως προς το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, ενώ από τις αποφάσεις της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP (C-191/09 P και C-200/09 P, Συλλογή, EU:C:2012:78, σκέψεις 55 και 56), και της 10ης Μαρτίου 2009, Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP κατά Συμβουλίου (T-249/06, Συλλογή, EU:T:2009:62, σκέψη 177), προκύπτει ότι η έννοια της ενιαίας οικονομικής οντότητας, η οποία εφαρμόζεται ομοίως στο πλαίσιο του καθορισμού της κανονικής αξίας, είναι σημαντική «προς καθορισμό της τιμής εξαγωγής». Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι, μολονότι η εν λόγω νομολογία αφορά τις προσαρμογές που πραγματοποιούνται δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, ούτε το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 9, ούτε κάποιος επιτακτικός λόγος νομικής ή οικονομικής φύσεως εμποδίζουν την αναλογική εφαρμογή της στο πλαίσιο του καθορισμού της τιμής εξαγωγής δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 9, του εν λόγω κανονισμού. Κατά την προσφεύγουσα, αποτέλεσμα της εν λόγω αναλογικής εφαρμογής είναι ότι τα έξοδα SGA και το κέρδος που σχετίζονται με τις εξαγωγικές δραστηριότητες εταιρίας η οποία λειτουργεί ως ενσωματωμένη υπηρεσία εξαγωγών δεν δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενο προσαρμογών κατά το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Επομένως, εν προκειμένω, εάν η Επιτροπή δεν είχε υποπέσει στις προβαλλόμενες πλάνες, τα έξοδα SGA και το κέρδος της προσφεύγουσας θα είχαν αποτελέσει αντικείμενο προσαρμογών μόνο μέχρι του ορίου των εξόδων SGA και του κέρδους που συνδέονται με τις εισαγωγικές δραστηριότητές της και τις δραστηριότητές της μετά την εισαγωγή.

36 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των εν λόγω επιχειρημάτων.

37 Υπενθυμίζεται εισαγωγικώς ότι, στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, το Συμβούλιο και η Επιτροπή (στο εξής, ομού: θεσμικά όργανα) απολαύουν ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που καλούνται να εξετάσουν (απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Συλλογή, EU:C:2007:547, σκέψη 40). Εξ αυτού προκύπτει ότι ο έλεγχος των εν λόγω εκτιμήσεων εκ μέρους του δικαστή της Ένωσης πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας, του υποστατού των περιστατικών επί των οποίων στηρίχθηκε η αμφισβητούμενη επιλογή και της απουσίας πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των εν λόγω περιστατικών ή καταχρήσεως εξουσίας (αποφάσεις της 7ης Μαΐου 1987, NTN Toyo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου, 240/84, Συλλογή, EU:C:1987:202, σκέψη 19· της 14ης Μαρτίου 1990, Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-156/87, Συλλογή, EU:C:1990:116, σκέψη 63, και της 7ης Φεβρουαρίου 2013, EuroChem MCC κατά Συμβουλίου, T-84/07, Συλλογή, EU:T:2013:64, σκέψη 32).

38 Αφετέρου, πρώτον, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 2, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι τιμή εξαγωγής είναι η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή του προϊόντος κατά την πώλησή του προς εξαγωγή στην Ένωση. Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 9, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, οσάκις δεν υφίσταται τιμή εξαγωγής ή προκύπτει ότι η τιμή εξαγωγής δεν δύναται να ληφθεί ως αξιόπιστη βάση εξαιτίας κάποιου συνδέσμου ή συμψηφιστικού διακανονισμού μεταξύ του εξαγωγέως και του εισαγωγέως ή τρίτου, ως βάση για τη διαμόρφωση της τιμής εξαγωγής δύναται να ληφθεί η τιμή στην οποία τα εισαγόμενα προϊόντα μεταπωλούνται το πρώτον σε ανεξάρτητο αγοραστή ή, αν τα προϊόντα δεν μεταπωλούνται σε ανεξάρτητο αγοραστή ή δεν μεταπωλούνται στην κατάσταση στην οποία εισήχθησαν, οιαδήποτε άλλη εύλογη βάση.

39 Επομένως, σε περίπτωση συνδέσμου μεταξύ του εξαγωγέως και του εισαγωγέως, τα θεσμικά όργανα έχουν το δικαίωμα, συμφώνως προς το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, να διαμορφώσουν την τιμή εξαγωγής. Η νομολογία δέχεται την ύπαρξη τέτοιου συνδέσμου οσάκις ο εξαγωγέας και ο εισαγωγέας ανήκουν στον ίδιο όμιλο (βλ., στο ίδιο πνεύμα και κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 5ης Οκτωβρίου 1988, Canon κ.λπ. κατά Συμβουλίου, 277/85 και 300/85, Συλλογή, EU:C:1988:467, σκέψη 31· της 14ης Σεπτεμβρίου 1995, Descom Scales κατά Συμβουλίου, T-171/94, Συλλογή, EU:T:1995:164, σκέψη 33, και της 20ής Οκτωβρίου 1999, Swedish Match Philippines κατά Συμβουλίου, T-171/97, Συλλογή, EU:T:1999:263, σκέψη 73).

40 Δεύτερον, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 9, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, όταν η τιμή εξαγωγής διαμορφώνεται βάσει της τιμής πωλήσεως στον πρώτο ανεξάρτητο αγοραστή ή επί άλλης εύλογης βάσεως, πραγματοποιούνται προσαρμογές ώστε να συνυπολογισθούν όλες οι δαπάνες που έχουν πραγματοποιηθεί μεταξύ εισαγωγής και μεταπωλήσεως, προκειμένου να καθορισθεί αξιόπιστη τιμή εξαγωγής στο επίπεδο των συνόρων της Ένωσης. Το άρθρο 2, παράγραφος 9, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι οι δαπάνες για τις οποίες πραγματοποιείται προσαρμογή εμπερικλείουν εύλογο περιθώριο για τα έξοδα SGA και για το κέρδος (απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, CHEMK και KF κατά Συμβουλίου, T-190/08, Συλλογή, EU:T:2011:618, σκέψη 27).

41 Συναφώς, επισημαίνεται επίσης ότι οι προβλεπόμενες από το άρθρο 2, παράγραφος 9, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, προσαρμογές διενεργούνται αυτεπαγγέλτως από τα θεσμικά όργανα (βλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 7ης Μαΐου 1987, Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, 255/84, Συλλογή, EU:C:1987:203, σκέψη 33· της 7ης Μαΐου 1987, Minebea κατά Συμβουλίου, 260/84, Συλλογή, EU:C:1987:206, σκέψη 43, και προπαρατεθείσα με τη σκέψη 39 απόφαση Descom Scales κατά Συμβουλίου, EU:T:1995:164, σκέψη 66). Γίνεται, εξάλλου, δεκτό ότι η εν λόγω διάταξη δεν αποκλείει τη δυνατότητα προσαρμογών για έξοδα πραγματοποιηθέντα προ της εισαγωγής, στον βαθμό κατά τον οποίο τα έξοδα αυτά επιβαρύνουν κατά κανόνα τον εισαγωγέα (βλ., στο ίδιο πνεύμα και κατ' αναλογίαν, προπαρατεθείσα με τη σκέψη 37 απόφαση Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, EU:C:1990:116, σκέψεις 31 έως 33).

42 Εν συνεχεία, μολονότι το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού προβλέπει προσαρμογή για εύλογο περιθώριο ως προς τα έξοδα SGA και το κέρδος, δεν προβλέπει μέθοδο υπολογισμού ή καθορισμού του εν λόγω περιθωρίου. Η μόνη προϋπόθεση που θέτει η εν λόγω διάταξη είναι ο εύλογος χαρακτήρας του περιθωρίου κέρδους που αποτελεί αντικείμενο της προσαρμογής (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα με τη σκέψη 40 απόφαση CHEMK και KF κατά Συμβουλίου, EU:T:2011:618, σκέψη 28).

43 Τέλος, ο καθορισμός ευλόγου περιθωρίου για τα έξοδα SGA και το κέρδος δεν εξαιρείται από την εφαρμογή της προπαρατεθείσας με τη σκέψη 37 νομολογίας, κατά την οποία στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας τα θεσμικά όργανα απολαύουν ευρείας διακριτικής ευχέρειας και, ως εκ τούτου, ο έλεγχος που καλείται να ασκήσει ο δικαστής της Ένωσης είναι περιορισμένος. Συγκεκριμένα, ο καθορισμός αυτός εμπερικλείει κατ' ανάγκην σύνθετες οικονομικές εκτιμήσεις (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα με τη σκέψη 40 απόφαση CHEMK και KF κατά Συμβουλίου, EU:T:2011:618, σκέψη 38· βλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 30ής Μαρτίου 2000, Miwon κατά Συμβουλίου, T-51/96, Συλλογή, EU:T:2000:92, σκέψη 42, και της 21ης Νοεμβρίου 2002, Kundan και Tata κατά Συμβουλίου, T-88/98, Συλλογή, EU:T:2002:280, σκέψη 50).

44 Τρίτον, κατόπιν των προεκτεθέντων και λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας, επισημαίνεται ότι, σε περίπτωση συνδέσμου μεταξύ εξαγωγέως και εισαγωγέως, απόκειται στον ενδιαφερόμενο που προτίθεται να αμφισβητήσει το εύρος των προσαρμογών που πραγματοποιήθηκαν βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, με το επιχείρημα ότι τα καθορισθέντα για τα έξοδα SGA και για το κέρδος περιθώρια είναι υπέρμετρα, να παράσχει αποδεικτικά στοιχεία και συγκεκριμένους υπολογισμούς δικαιολογούντες τους ισχυρισμούς του και, ειδικότερα, το εναλλακτικό ποσοστό που ενδεχομένως προτείνει (βλ., συναφώς και κατ' αναλογίαν, προπαρατεθείσα με τη σκέψη 39 απόφαση Canon κ.λπ. κατά Συμβουλίου, EU:C:1988:467, σκέψη 32).

45 Εν προκειμένω, κατ' αρχάς δεν αμφισβητείται ότι, κατά τη διοικητική διαδικασία, η προσφεύγουσα επισήμανε ενώπιον της Επιτροπής ότι με τις CHEMK και KF συναποτελούσε ενιαία οικονομική οντότητα και ότι η ίδια, πέραν των σχετικών με την εισαγωγή δραστηριοτήτων, ασκούσε εξαγωγικές δραστηριότητες ως ενσωματωμένο στην εν λόγω οικονομική οντότητα τμήμα διανομής.

46 Εν συνεχεία, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις η Επιτροπή έκρινε, αφενός, ότι η προσφεύγουσα εκτελούσε όλες τις εργασίες που κατά κανόνα εκτελούνται από συνδεδεμένο εισαγωγέα και, ως εκ τούτου, η μεν ίδια έπρεπε να θεωρηθεί συνδεδεμένη με τις CHEMK και KF, η δε τιμή εξαγωγής έπρεπε να διαμορφωθεί βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Αφετέρου, η Επιτροπή έκρινε ότι η ύπαρξη ενιαίας οικονομικής ενότητας δεν ασκούσε επιρροή στην εξέταση του ζητήματος κατά πόσον οι προσαρμογές έπρεπε να πραγματοποιηθούν δυνάμει της εν λόγω διατάξεως. Συγκεκριμένα, το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού εφαρμόζεται ρητώς σε περίπτωση συνδέσμου μεταξύ εξαγωγέως και εισαγωγέως. Η Επιτροπή πρόσθεσε ότι η μορφή του εν λόγω συνδέσμου, ενιαίας οικονομικής οντότητας ή μη, δεν ασκεί επιρροή στο πλαίσιο προσαρμογής που διενεργείται κατά το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Κατά την Επιτροπή, οι προπαρατεθείσες με τη σκέψη 35 αποφάσεις Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP (EU:C:2012:78) και Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP κατά Συμβουλίου (EU:T:2009:62), τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα, στερούνται εν προκειμένω σημασίας, καθώς η υπόθεση επί της οποίας οι εν λόγω αποφάσεις εκδόθηκαν αφορούσε προσαρμογή στο πλαίσιο του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ', του βασικού κανονισμού.

47 Τέλος, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας, κατά τη διαμόρφωση της τιμής εξαγωγής βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή έλαβε υπόψη εύλογο περιθώριο για τα έξοδα SGA ανερχόμενο στο 2,29 % του καθαρού κύκλου εργασιών της προσφεύγουσας και εύλογο περιθώριο για κέρδη αντίστοιχο προς το 6 % του εν λόγω καθαρού κύκλου εργασιών.

48 Υπό το πρίσμα αυτών ακριβώς των υπομνήσεων και διευκρινίσεων πρέπει να εξετασθεί το βάσιμο των επιχειρημάτων που προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξη του υπό εξέταση σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως. Υπενθυμίζεται συναφώς ότι η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή πλάνες περί το δίκαιο ή περί τα πράγματα, υποστηρίζοντας ότι η Επιτροπή πεπλανημένως δέχθηκε ότι η ύπαρξη ενιαίας οικονομικής οντότητας δεν ασκεί επιρροή στον καθορισμό της τιμής εξαγωγής, προκειμένου να αμφισβητήσει κατ' ουσίαν μέρος των προσαρμογών στις οποίες προέβη η Επιτροπή, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, για τα έξοδα SGA και για το κέρδος της.

49 Διευκρινίζεται επιπροσθέτως ότι η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι, εν προκειμένω, επεβάλλετο η διαμόρφωση της τιμής εξαγωγής συμφώνως προς το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, του οποίου, συνεπώς, την εφαρμογή δεν αμφισβητεί. Εξάλλου, η προσφεύγουσα, όπως η ίδια επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, παραδέχεται ότι τα έξοδα SGA και το κέρδος της που συνδέονται με τις δραστηριότητές της ως εισαγωγέως, τα οποία ενέπιπταν, κατά την άποψή της, στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως, έπρεπε να αποτελέσουν αντικείμενο προσαρμογών.

50 Κατ' αρχάς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον πεπλανημένως δέχθηκε ότι η ύπαρξη ενιαίας οικονομικής οντότητας στερείτο σημασίας στο πλαίσιο του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

51 Επισημαίνεται ωστόσο, ότι με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις η Επιτροπή, απαντώντας στα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία και τα οποία αντλούνταν από το στοιχείο ότι η ίδια συναποτελούσε με τις CHEMK και KF ενιαία οικονομική οντότητα, υπενθύμισε ότι η προσφεύγουσα επιτελούσε λειτουργίες με τις οποίες είναι επιφορτισμένος κατά κανόνα ένας συνδεδεμένος εισαγωγέας και, ως εκ τούτου, οι προϋποθέσεις για τις κατ' άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού προσαρμογές πληρούνταν. Η Επιτροπή διευκρίνισε επίσης ότι η ύπαρξη ή μη ενιαίας οικονομικής οντότητας στερείται σημασίας προκειμένου για το ζήτημα

κατά πόσον πρέπει να χωρήσουν προσαρμογές κατά το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού οσάκις οι προϋποθέσεις εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως πληρούνται και ότι η εν λόγω διάταξη εφαρμόζεται ρητώς σε περίπτωση συνδέσμου μεταξύ εξαγωγέως και εισαγωγέως. Επιπροσθέτως η Επιτροπή έκρινε ότι η μορφή του συνδέσμου μεταξύ της προσφεύγουσας και των CHEMK και KF, ήτοι το κατά πόσον αυτοί συναποτελούν ή μη ενιαία οικονομική οντότητα, στερείται σημασίας στο πλαίσιο προσαρμογής διενεργούμενης κατά το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

52 Όπως δύναται επομένως να συναχθεί, η εκ μέρους της Επιτροπής απόρριψη, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, του επιχειρήματος της προσφεύγουσας περί υπάρξεως ενιαίας οικονομικής οντότητας βασίζεται κατ' ουσίαν στην εκτίμησή της ότι η ύπαρξη ή μη τέτοιας οντότητας δεν ασκεί επιρροή επί αυτής καθ' εαυτής της δυνατότητας εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού σε περίπτωση κατά την οποία, όπως εν προκειμένω, μεταξύ παραγωγού και εισαγωγέως υφίσταται σύνδεσμος, εξυπακουομένου ότι, εφόσον οι προϋποθέσεις εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως πληρούνται, η Επιτροπή εκτιμά ότι απόκειται στην ίδια να προβεί στις προβλεπόμενες από τη διάταξη αυτή προσαρμογές.

53 Επισημαίνεται εξάλλου ότι από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν προκύπτει ότι πρόθεση της Επιτροπής ήταν να αποκλείσει το ενδεχόμενο να ασκεί η ύπαρξη ενιαίας οικονομικής οντότητας επιρροή επί των όρων εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, ήτοι, μεταξύ άλλων, επί της δυνατότητας ορισμένα έξοδα SGA και κέρδη (επί παραδείγματι τα συνδεόμενα με τις δραστηριότητες εξαγωγής) να μπορούν να μη ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο των προσαρμογών που διενεργούνται δυνάμει της εν λόγω διατάξεως.

54 Η εν λόγω ερμηνεία της αιτιολογίας των προσβαλλόμενων αποφάσεων κρίνεται επιβεβλημένη κατά μείζονα λόγο διότι, όπως προκύπτει από τις εν λόγω αποφάσεις, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας η προσφεύγουσα επισήμανε ότι η ύπαρξη ενιαίας οικονομικής οντότητας εμπόδιζε οιαδήποτε προσαρμογή, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, για τα έξοδα SGA και για το κέρδος της. Προς απόκρουση αυτού ακριβώς του επιχειρήματος, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις η Επιτροπή επισήμανε ότι η ύπαρξη μιας τέτοιας οντότητας δεν ήταν, κατά την άποψή της, ικανή να αποκλείσει τις εν λόγω προσαρμογές. Εξάλλου, μολονότι με τις παρατηρήσεις της 20ής Ιουνίου 2012 η προσφεύγουσα άφησε να εννοηθεί ότι αμφισβητούσε μέρος μόνον των διενεργηθεισών για τα εν λόγω έξοδα προσαρμογών, οι εν λόγω παρατηρήσεις δεν είναι σαφείς ως προς την πραγματική έκταση της εκ μέρους της αμφισβητήσεως, εν πάση δε περιπτώσει, με τα υπομνήματά της, η προσφεύγουσα δεν διατυπώνει συγκεκριμένη κριτική για την παρουσίαση των επιχειρημάτων της Επιτροπής, όπως αυτή διαλαμβάνεται στις προσβαλλόμενες αποφάσεις και όπως η ίδια η προσφεύγουσα την υπενθύμισε με το δικόγραφό της, στο πλαίσιο της εκθέσεως των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση διαφοράς.

55 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων και καθόσον, αφενός, η προσφεύγουσα ουδόλως αμφισβητεί, όπως η ίδια επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού ακόμη και επί υπάρξεως ενιαίας οικονομικής οντότητας και, αφετέρου, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις η Επιτροπή περιορίσθηκε στη διαπίστωση ότι η ύπαρξη τέτοιας οντότητας δεν ασκεί επιρροή επί της δυνατότητας εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως και επί των προβλεπόμενων από αυτήν προσαρμογών, συνάγεται ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν είναι ικανά να στοιχειοθετήσουν πλάνη της Επιτροπής περί το δίκαιο.

56 Συνεπώς, τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να απορριφθούν, χωρίς να καθίσταται αναγκαίος ο προσδιορισμός, αφενός, του αντικτύπου που έχει ενδεχομένως η ύπαρξη ενιαίας οικονομικής οντότητας επί του καθορισμού της τιμής εξαγωγής και, αφετέρου, της σημασίας που έχουν, εν προκειμένω, οι προπαρατεθείσες με τη σκέψη 35 αποφάσεις Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP (EU:C:2012:78) και Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP κατά Συμβουλίου (EU:T:2009:62), τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα.

57 Δεύτερον, όπως διευκρίνισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι οι προσαρμογές που πραγματοποιήθηκαν, κατά τη διαμόρφωση της τιμής εξαγωγής δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, για τα έξοδα SGA και για το κέρδος της, είναι υπέρμετρες. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, προκειμένου για εταιρία η οποία, όπως η ίδια, ενεργεί ταυτόχρονα ως εισαγωγέας και ως εξαγωγέας μέρος ενιαίας οικονομικής οντότητας, το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού επιτρέπει την πραγματοποίηση προσαρμογών ως προς τα έξοδα SGA και το κέρδος μόνο για τις λειτουργίες που συνδέονται με τις εισαγωγικές δραστηριότητες και όχι με εκείνες που συνδέονται με τις εξαγωγικές δραστηριότητες. Επιπροσθέτως, καθόσον κατά τη διοικητική διαδικασία υποστήριξε ότι, πέραν των λειτουργιών εισαγωγής, επιτελούσε λειτουργίες εξαγωγής, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι απέκειτο στην Επιτροπή να προβεί, ενόψει των προβλεπόμενων από το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού προσαρμογών, σε διάκριση μεταξύ των δύο αυτών λειτουργιών και να προχωρήσει σε προσαρμογές μόνο για τα έξοδα SGA και για το κέρδος που συνδέονταν με τις λειτουργίες εισαγωγής.

58 Παρελκούσης της εξετάσεως του ζητήματος κατά πόσον η προσφεύγουσα συναποτελεί πράγματι ενιαία οικονομική οντότητα με τις CHEMK και KF αλλά και του ενδεχόμενου αντικτύπου της υπάρξεως τέτοιας οντότητας επί του καθορισμού της τιμής εξαγωγής δυνάμει των οικείων διατάξεων του βασικού κανονισμού, επισημαίνεται ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν είναι ικανά να αποδείξουν ότι τα περιθώρια για τα οποία έγινε λόγος με τη σκέψη 47 είναι υπέρμετρα καθόσον η Επιτροπή παρέλειψε να προβεί σε διάκριση μεταξύ των διαφόρων λειτουργιών της προσφεύγουσας.

59 Πρώτον, κατά τη διοικητική διαδικασία, η προσφεύγουσα, όπως η ίδια επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, δεν προσκόμισε λεπτομερή αριθμητικά στοιχεία για τα έξοδα και τα κέρδη της τα οποία, κατά την ίδια, δεν έπρεπε να αποτελέσουν αντικείμενο προσαρμογών εφόσον δεν συνδέονταν με εξαγωγικές δραστηριότητές της. Επιπλέον, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι, ενώπιον της Επιτροπής, η προσφεύγουσα υποστήριξε απλώς ότι με τις CHEMK και KF συναποτελούσε ενιαία οικονομική οντότητα και ότι, πέραν των εισαγωγικών δραστηριοτήτων της, επιτελούσε λειτουργίες εσωτερικού τμήματος πωλήσεων. Με το έγγραφο της 20ής Ιουνίου 2012 η προσφεύγουσα, αμφισβητώντας τα συμπεράσματα της Επιτροπής για τη δεύτερη περίοδο έρευνας, επισήμανε ειδικότερα ότι αντικείμενο προσαρμογών κατά το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού μπορούσαν να αποτελέσουν μόνον τα έξοδα SGA και το κέρδος που σχετίζονταν με τις εισαγωγικές δραστηριότητές της και όχι εκείνα που σχετίζονταν με τις εξαγωγικές δραστηριότητές της. Εντούτοις, όπως προκύπτει από τα υπομνήματα της Επιτροπής, χωρίς τούτο να αμφισβητείται από την προσφεύγουσα, η προσφεύγουσα, προκειμένου για τις προσαρμογές που σχεδίαζε να επιφέρει η Επιτροπή, κατήργησε στο παράρτημα 3 του εγγράφου της της 20ής Ιουνίου 2012 τη στήλη με τίτλο «Έξοδα [SGA] 2,29 % και κανονικό κέρδος περιόδου έρευνας 6 %».

60 Υπό τις συνθήκες αυτές επισημαίνεται ότι, πέραν του γεγονότος ότι οι παρατηρήσεις που υπέβαλε η προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία δεν είναι απηλλαγμένες ασαφειών, η Επιτροπή όφειλε, δεδομένης της μη προσκομίσεως, εκ μέρους της προσφεύγουσας, ακριβών αριθμητικών στοιχείων για τα πραγματοποιηθέντα έξοδα και τα κέρδη από τις διάφορες δραστηριότητές της, να καθορίσει εύλογο περιθώριο για τα έξοδα SGA και για το κέρδος της προσφεύγουσας, προκειμένου να μπορεί να προβεί στις προσαρμογές που προβλέπονται από το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, του οποίου η δυνατότητα εφαρμογής ουδόλως αμφισβητήθηκε από την προσφεύγουσα.

61 Συγκεκριμένα, λαμβανομένων υπόψη των διαλαμβανόμενων στις σκέψεις 40 έως 44 της παρούσας αποφάσεως εκτιμήσεων, υπενθυμίζεται ότι, οσάκις διαμορφώνει την τιμή εξαγωγής επί τη βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή προβαίνει αυτεπαγγέλτως στις προβλεπόμενες από την εν λόγω διάταξη προσαρμογές και καθορίζει προς τούτο εύλογο περιθώριο για τα έξοδα SGA και για το κέρδος. Αντιθέτως, λαμβανομένης υπόψη της προμνησθείσας με τη σκέψη 44 νομολογίας, απόκειται στο ενδιαφερόμενο μέρος, εν προκειμένω στην προσφεύγουσα, στον βαθμό κατά τον οποίο προτίθεται, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, να αμφισβητήσει μέρος

των εξαγγελθεισών προσαρμογών, να προσκομίσει αριθμητικά στοιχεία προς στήριξη της αμφισβητήσεώς της, όπως, επί παραδείγματι, συγκεκριμένους υπολογισμούς δικαιολογούντες τους ισχυρισμούς της.

62 Συναφώς, αφενός, επιβάλλεται να προστεθεί ότι το επιχείρημα περί της υπάρξεως, εάν αυτή θεωρηθεί αποδεδειγμένη, ενιαίας οικονομικής οντότητας εντός της οποίας η προσφεύγουσα ενεργούσε κατά κύριο λόγο ως ενσωματωμένο τμήμα πωλήσεως, κατά τρόπον ώστε οι εισαγωγικές δραστηριότητές της να συμπληρώνονται από εξαγωγικές δραστηριότητες, δεν είναι, εν αντιθέσει προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ικανό να αντιστρέψει το βάρος αποδείξεως υποχρεώνοντας την Επιτροπή να προβεί αυτεπαγγέλτως στη διάκριση, αν αυτή θεωρηθεί δικαιολογημένη, μεταξύ των δύο λειτουργιών εισαγωγής και εξαγωγής και των συναφών με αυτές εξόδων SGA και κέρδους. Απέκειτο συγκεκριμένα στην προσφεύγουσα, στον βαθμό κατά τον οποίο αμφισβητούσε εν μέρει τις εξαγγελθείσες από την Επιτροπή προσαρμογές, να καταδείξει, με συναφή υποστηρικτικά στοιχεία, τον υπέρμετρο χαρακτήρα των εν λόγω προσαρμογών, αποδεικνύοντας τη σημασία που, κατά την άποψή της, είχαν οι εισαγωγικές δραστηριότητές της για τις σχεδιαζόμενες από την Επιτροπή προσαρμογές.

63 Αφετέρου, εν αντιθέσει προς ό,τι υποστήριξε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η ίδια δεν ηδύνατο να απαλλαγεί της υποχρεώσεως προσκομίσεως αριθμητικών στοιχείων, καθόσον η Επιτροπή δεν είχε ακόμη αποφανθεί επί της υπάρξεως, εν προκειμένω, ενιαίας οικονομικής οντότητας και επί του αντικτύπου της επί της διαμορφώσεως της τιμής εξαγωγής. Πράγματι, το εν λόγω επιχείρημα, το οποίο εξαρτά την προσκόμιση τέτοιων αριθμητικών δεδομένων προς απόδειξη του υπέρμετρου χαρακτήρα ορισμένων προσαρμογών, ως αφορωσών δραστηριότητες μη εμπίπτουσες στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, από την προηγούμενη αναγνώριση, εκ μέρους της Επιτροπής, της ασκήσεως τέτοιων δραστηριοτήτων, είναι ασυμβίβαστο με την προμνησθείσα με τη σκέψη 44 νομολογία.

64 Επομένως, δεδομένου ότι κατά τη διοικητική διαδικασία η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε λεπτομερή αριθμητικά δεδομένα, η Επιτροπή, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη, καθόρισε εύλογα περιθώρια για τα έξοδα SGA και για το κέρδος της προσφεύγουσας χωρίς να προβεί αυτεπαγγέλτως σε διάκριση, ακόμη και αν αυτή θεωρηθεί λυσιτελής, μεταξύ των εξόδων SGA και του κέρδους από τις δραστηριότητες της προσφεύγουσας που σχετίζονται με τις φερόμενες, αντιστοίχως, ως λειτουργίες εξαγωγής και εισαγωγής.

65 Δεύτερον, πέραν του γεγονότος ότι κατά τη διοικητική διαδικασία η προσφεύγουσα δεν παρέσχε κανένα αριθμητικό στοιχείο προς αμφισβήτηση του ευλόγου περιθωρίου που η Επιτροπή σχεδίαζε να εφαρμόσει για τα έξοδα SGA και για το κέρδος, επιβάλλεται να προστεθεί ότι στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας η προσφεύγουσα ομοίως δεν απέδειξε τον υπέρμετρο χαρακτήρα των διενεργηθεισών από την Επιτροπή προσαρμογών. Συγκεκριμένα, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο για τον επακριβή προσδιορισμό του μέρους των προσαρμογών που αμφισβητεί με το επιχείρημα ότι αυτό αφορά τις εξαγωγικές δραστηριότητές της ως τμήματος ενιαίας οικονομικής οντότητας, ούτε κάποιο στοιχείο αποδεικνύον τον, κατ' αυτήν, υπέρμετρο χαρακτήρα των διενεργηθεισών από την Επιτροπή προσαρμογών.

66 Επομένως, πρώτον, κατά την προσφεύγουσα, εάν η Επιτροπή είχε εφαρμόσει ορθώς το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού λαμβάνοντας υπόψη την ύπαρξη ενιαίας οικονομικής οντότητας, το περιθώριο ντάμπινγκ για τη δεύτερη περίοδο έρευνας «θα ήταν σημαντικά χαμηλότερο» του υπολογισθέντος από την Επιτροπή, διευκρινιζομένου ότι οι πραγματοποιηθείσες προσαρμογές ήταν «υπέρμετρες». Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο αντίκτυπος της υπάρξεως ενιαίας οικονομικής οντότητας επί των πραγματοποιηθεισών κατά το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού προσαρμογών θα κυμαινόταν μεταξύ 8 % και 20 % του υπολογισθέντος περιθωρίου ντάμπινγκ. Τρίτον, κατά την προσφεύγουσα, το εύλογο περιθώριο της τάξεως του 2,29 % του καθαρού κύκλου εργασιών που έγινε δεκτό για τα έξοδα SGA «είναι πολύ υψηλότερο» του περιθωρίου που θα είχε προκύψει εάν η Επιτροπή είχε λάβει υπόψη την ύπαρξη ενιαίας οικονομικής οντότητας. Τέταρτον, το περιθώριο κέρδους 6 % του εν λόγω καθαρού κύκλου

εργασιών συνιστά «το μέσο περιθώριο κέρδους οιουδήποτε ανεξαρτήτου επιχειρηματία/εισαγωγέως», ενώ, προκειμένου για ενιαία οικονομική οντότητα, «μόνον ένα αμελητέο τμήμα των κερδών δύναται ενδεχομένως να αποδοθεί στη μετά την εισαγωγή μεταπώληση εκ μέρους της προσφεύγουσας/[ενιαίας οικονομικής οντότητας] στην Ένωση».

67 Αυτές οι συγκεχυμένες και ατεκμηρίωτες δηλώσεις υπολείπονται, ωστόσο, των απαιτήσεων που υπεμνήσθησαν ανωτέρω, με τη σκέψη 44 της παρούσας αποφάσεως, και δεν δύνανται, ως εκ τούτου, να θέσουν εν αμφιβόλω την έκταση των προσαρμογών στις οποίες προέβη η Επιτροπή με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.

68 Επιπροσθέτως, στον βαθμό κατά τον οποίο η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, εφάρμοσε το μέσο περιθώριο κέρδους ανεξάρτητου εισαγωγέως, αρκεί η υπόμνηση ότι, κατά τη νομολογία, οσάκις υφίσταται σύνδεσμος μεταξύ παραγωγού και εισαγωγέως στην Ένωση, το εύλογο περιθώριο κέρδους του άρθρου 2, παράγραφος 9, τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού δύναται να υπολογίζεται όχι βάσει στοιχείων προερχόμενων από τον συνδεδεμένο εισαγωγέα, ενδεχομένως επηρεασθέντων εκ του εν λόγω συνδέσμου, αλλά βάσει στοιχείων προερχόμενων από ανεξάρτητο εισαγωγέα (προπαρατεθείσα με τη σκέψη 40 απόφαση CHEMK και KF κατά Συμβουλίου, EU:T:2011:618, σκέψη 29· βλ. επίσης, κατ' αναλογίαν, απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, Silver Seiko κ.λπ. κατά Συμβουλίου, 273/85 και 107/86, Συλλογή, EU:C:1988:466, σκέψη 25, και προπαρατεθείσα με τη σκέψη 39 απόφαση Canon κ.λπ. κατά Συμβουλίου, EU:C:1988:467, σκέψη 32).

69 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι οι προσαρμογές που πραγματοποιήθηκαν για τα έξοδα SGA και για το κέρδος της ήταν υπέρμετρες.

70 Συνεπώς, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις η Επιτροπή, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη, εφάρμοσε εύλογα περιθώρια 2,29 % και 6 %, αντιστοίχως, για τα έξοδα SGA και για το κέρδος της προσφεύγουσας.

71 Λαμβανομένης υπόψη της προεκτεθείσας συλλογιστικής, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως

72 Προς στήριξη του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι η ίδια δεν συναποτελούσε με τις CHEMK και KF ενιαία οικονομική οντότητα. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, μολονότι με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις η Επιτροπή την χαρακτήρισε εισαγωγέα συνδεδεμένο με τον εξαγωγέα κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, η ίδια δεν αποκλείει το ενδεχόμενο ο χαρακτηρισμός αυτός να ερείδεται στο συμπέρασμα ότι αυτή δεν αποτελούσε τμήμα ενιαίας οικονομικής οντότητας και ότι, εφόσον η εκ μέρους της Επιτροπής απόρριψη, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, της έννοιας της ενιαίας οικονομικής οντότητας βασίζεται στις διαλαμβανόμενες στις αιτιολογικές σκέψεις 24 και 37 του εκτελεστικού κανονισμού εκτιμήσεις, αυτή είναι πεπλανημένη διότι οι εκτιμήσεις αυτές είναι εσφαλμένες.

73 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το πρώτο σκέλος του υπό εξέταση λόγου ακυρώσεως είναι απαράδεκτο και, εν πάση περιπτώσει, αλυσιτελές.

74 Επισημαίνεται κατ' αρχάς ότι, όπως προκύπτει από τα προμνησθέντα με τη σκέψη 46 σημεία των προσβαλλόμενων αποφάσεων, με τις εν λόγω αποφάσεις η Επιτροπή, όπως η ίδια επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν απεφάνθη επί της υπάρξεως ενιαίας οικονομικής οντότητας συναποτελούμενης από την προσφεύγουσα και τις CHEMK και KF. Συγκεκριμένα, με τις εν λόγω

αποφάσεις η Επιτροπή έκρινε μόνον, αφενός, ότι η προσφεύγουσα επιτελούσε τις τυπικές λειτουργίες συνδεδεμένου εισαγωγέως και, ως εκ τούτου, η τιμή εξαγωγής έπρεπε να διαμορφωθεί επί τη βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού και, αφετέρου, ότι η ύπαρξη ή μη ενιαίας οικονομικής οντότητας δεν ασκούσε συναφώς επιρροή, καθώς οι προϋποθέσεις εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως πληρούνταν. Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του υπό εξέταση λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί καθώς βάλλει κατά συμπερασμάτων τα οποία δεν διαλαμβάνονται στις προσβαλλόμενες αποφάσεις.

75 Εν συνεχεία, ακόμη και αν υποτεθεί, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι ο εκ μέρους της Επιτροπής χαρακτηρισμός της ως συνδεδεμένου εισαγωγέως σκοπούσε στον αποκλεισμό της υπάρξεως εν προκειμένω ενιαίας οικονομικής οντότητας, επισημαίνεται εν πάση περιπτώσει ότι, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, το στοιχείο ότι η προσφεύγουσα συναποτελεί, όπως η ίδια διατείνεται, ενιαία οικονομική οντότητα με τις CHEMK και KF, ακόμη και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένο, δεν ασκεί επιρροή επί της αξιολογήσεως της νομιμότητας της διαμορφώσεως της τιμής εξαγωγής με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις. Συγκεκριμένα, υπενθυμίζεται ότι, στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του υπό εξέταση λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι οι κατ' άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού προσαρμογές ήταν υπέρμετρες λόγω της υπάρξεως, κατά την ίδια, ενιαίας οικονομικής οντότητας. Υπό τις συνθήκες αυτές, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η προσφεύγουσα συναποτελεί τω όντι ενιαία οικονομική οντότητα με τις CHEMK και KF και ότι η Επιτροπή πεπλανημένως απέκλεισε την έννοια αυτή, μια τέτοια πλάνη δεν είναι ικανή να θίξει τις πραγματοποιηθείσες από την Επιτροπή προσαρμογές για τα έξοδα SGA και για το κέρδος της προσφεύγουσας.

76 Τέλος, στον βαθμό κατά τον οποίο η προσφεύγουσα αναφέρεται στα συμπεράσματα που το Συμβούλιο άντλησε με τον εκτελεστικό κανονισμό, συμπεράσματα τα οποία, κατά την ίδια, η Επιτροπή όφειλε, συμφώνως προς το σημείο 3.2.3, στοιχείο α', της ερμηνευτικής ανακοινώσεως, να λάβει υπόψη ενόψει της εκδόσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων, επισημαίνεται, πρώτον, ότι, μολονότι από τις αντίστοιχες αιτιολογικές σκέψεις 5 των προσβαλλόμενων αποφάσεων προκύπτει ότι πρόθεση της Επιτροπής ήταν, κατ' αρχήν, να υιοθετήσει με τις εν λόγω αποφάσεις το πόρισμα της επανεξετάσεως, προκειμένου για τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής η Επιτροπή ουδόλως τοποθετήθηκε επί της υπάρξεως ενιαίας οικονομικής οντότητας. Μόνο στον εκτελεστικό κανονισμό περιέχεται εκτίμηση, εκ μέρους του Συμβουλίου, των στοιχείων που ο όμιλος CHEMK παρέσχε προς απόδειξη της υπάρξεως ενιαίας οικονομικής οντότητας.

77 Επισημαίνεται, όμως, ότι το αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής δεν καταλαμβάνει τον εκτελεστικό κανονισμό, όπως επιβεβαίωσε εξάλλου η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

78 Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι, κατά τη νομολογία, ο δικαστής της Ένωσης δεν δύναται να αποφαίνεται ultra petita (αποφάσεις της 14ης Δεκεμβρίου 1962, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής, 46/59 και 47/59, Συλλογή, EU:C:1962:44, σ. 801, και της 28ης Ιουνίου 1972, Jamet κατά Επιτροπής, 37/71, Συλλογή, EU:C:1972:57, σκέψη 12), το Γενικό Δικαστήριο δεν δύναται εν προκειμένω να ελέγξει τη νομιμότητα των αιτιολογικών σκέψεων 24 και 37 του εκτελεστικού κανονισμού.

79 Δεύτερον, καθόσον κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η προσφεύγουσα επισήμανε ότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας επέβαλλε τη συνεκτίμηση όλων των στοιχείων όχι μόνο των προσβαλλόμενων αποφάσεων αλλά και της επανεξετάσεως, επισημαίνεται ότι από τα παρασχεθέντα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση στοιχεία δεν προκύπτει με την απαιτούμενη σαφήνεια αν πρόθεση της προσφεύγουσας είναι να προβάλει, κατ' αυτόν τον τρόπο, προσβολή, εκ μέρους της Επιτροπής, των δικαιωμάτων άμυνας.

80 Εν πάση περίπτωση, ακόμη και αν υποτεθεί ότι πρόθεση της προσφεύγουσας ήταν να προβάλει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, επισημαίνεται ότι θα επρόκειτο, όπως παρατήρησε ορθώς η Επιτροπή, για νέο ισχυρισμό προβαλλόμενο το πρώτον κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και, συνεπώς, απαράδεκτο κατά το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

81 Επισημαίνεται, συγκεκριμένα, ότι κατά το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, η προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης απαγορεύεται, εκτός εάν οι ισχυρισμοί αυτοί στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία (απόφαση της 16ης Μαρτίου 2000, Compagnie maritime belge transports κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-395/96 P και C-396/96 P, Συλλογή, EU:C:2000:132, σκέψη 99). Πλην όμως, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η προσφεύγουσα ουδόλως επικαλέσθηκε την εμφάνιση νέου νομικού ή πραγματικού στοιχείου ανακύψαντος κατά τη διαδικασία, το οποίο θα δικαιολογούσε την προβολή νέου ισχυρισμού.

82 Εξάλλου, μολονότι, κατά τη νομολογία, ισχυρισμός που αποτελεί ανάπτυξη λόγου που προβλήθηκε προηγουμένως, άμεσα ή έμμεσα, με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο και συνδέεται στενά με τον λόγο αυτόν πρέπει να κρίνεται παραδεκτός (διάταξη της 13ης Νοεμβρίου 2001, Dürbeck κατά Επιτροπής, C-430/00 P, Συλλογή, EU:C:2001:607, σκέψη 17), επισημαίνεται ότι, εν προκειμένω, η προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας την οποία η προσφεύγουσα προέβαλε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση δεν δύναται να θεωρηθεί τέτοιου είδους ανάπτυξη. Αντιθέτως, στον βαθμό κατά τον οποίο με το δικόγραφό της η προσφεύγουσα αμφισβήτησε, διά του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, την ενδεχόμενη απόρριψη, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις της Επιτροπής, της υπάρξεως ενιαίας οικονομικής οντότητας, ο ισχυρισμός περί προσβολής των δικαιωμάτων της άμυνας εξαιτίας της μη συνεκτιμήσεως των επιχειρημάτων που αυτή προέβαλε προς απόδειξη της υπάρξεως τέτοιας οντότητας βασίζεται άνευ ετέρου σε αντίστροφη προκείμενη, ήτοι στη φερόμενη παράλειψη, εκ μέρους της Επιτροπής, εξετάσεως των επιχειρημάτων που αυτή προέβαλε προς απόδειξη της υπάρξεως ενιαίας οικονομικής οντότητας ή της συνεκτιμήσεως του πορίσματος της επανεξετάσεως.

83 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η απόρριψη του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως και, συνεπώς, του πρώτου λόγου ακυρώσεως στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και από παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού

84 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αλλαγής της μεθόδου καθορισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ στην οποία προέβη η Επιτροπή με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις. Η προσφεύγουσα προσάπτει κατ' ουσίαν στην Επιτροπή ότι πεπλανημένως διαπίστωσε μεταβολή συνθηκών δικαιολογούσα την εν λόγω αλλαγή μεθόδου και ότι, ως εκ τούτου, αυτή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και, παράλληλα, σε παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Κατ' αρχάς, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την αιτιολογία των προσβαλλόμενων αποφάσεων επί της οποίας η Επιτροπή θεμελίωσε μεταβολή συνθηκών κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Εν συνεχεία, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η μεταβολή συνθηκών ήταν φύσεως τέτοιας ώστε να δικαιολογεί εφαρμογή μεθόδου διαφορετικής της εφαρμοσθείσας κατά την αρχική έρευνα. Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά την εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, η διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής είναι περιορισμένη και, συνεπώς, το εν λόγω θεσμικό όργανο ήταν υποχρεωμένο να εφαρμόσει τη μέθοδο που είχε εφαρμόσει και κατά την αρχική έρευνα.

85 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των εν λόγω επιχειρημάτων.

86 Υπενθυμίζεται εισαγωγικώς ότι, κατά πάγια νομολογία, η επιλογή μεταξύ διαφόρων μεθόδων υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ και η εκτίμηση της κανονικής αξίας προϊόντος προϋποθέτουν την αξιολόγηση σύνθετων οικονομικών καταστάσεων, ο δε δικαστικός έλεγχος της αξιολογήσεως αυτής πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, του υποστατού των περιστατικών επί των οποίων στηρίχθηκε η αμφισβητούμενη επιλογή και της απουσίας πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ή καταχρήσεως εξουσίας (βλ. προπαρατεθείσα με τη σκέψη 37 απόφαση Ikea Wholesale, EU:C:2007:547, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· απόφαση της 8ης Ιουλίου 2008, Huvis κατά Συμβουλίου, T-221/05, EU:T:2008:258, σκέψη 39).

87 Κατά το γράμμα του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, εφόσον δεν έχει επέλθει μεταβολή των συνθηκών, η Επιτροπή εφαρμόζει για όλες τις διαδικασίες επιστροφής κατά την έννοια της παραγράφου 8 της ιδίας διατάξεως την αυτή μέθοδο με εκείνη που είχε εφαρμοσθεί κατά την έρευνα που οδήγησε στην επιβολή του δασμού αντιντάμπινγκ, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των διατάξεων του άρθρου 2 του ιδίου κανονισμού (απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials κατά Συμβουλίου, C-15/12 P, EU:C:2013:572, σκέψη 16).

88 Κατά τη νομολογία, η εξαίρεση που επιτρέπει στην Επιτροπή να εφαρμόζει, κατά τη διαδικασία επιστροφής, μέθοδο διαφορετική της χρησιμοποιηθείσας κατά την αρχική έρευνα σε περίπτωση μεταβολής των συνθηκών πρέπει κατ' ανάγκην να ερμηνεύεται αυστηρώς, καθόσον παρεκκλίσεις ή εξαιρέσεις από γενικό κανόνα πρέπει να τυγχάνουν συσταλτικής ερμηνείας (βλ. προπαρατεθείσα με τη σκέψη 87 απόφαση Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials κατά Συμβουλίου, EU:C:2013:572, σκέψη 17 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και προπαρατεθείσα με τη σκέψη 86 απόφαση Huvis κατά Συμβουλίου, σκέψη 86 ανωτέρω, EU:T:2008:258, σκέψη 41). Προκειμένου, επομένως, να εφαρμόσει μέθοδο διαφορετική της εφαρμοσθείσας κατά την αρχική έρευνα, η Επιτροπή οφείλει να αποδείξει μεταβολή των συνθηκών (προπαρατεθείσα με τη σκέψη 87 απόφαση Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials κατά Συμβουλίου, EU:C:2013:572, σκέψη 18, και προπαρατεθείσα με τη σκέψη 86 απόφαση Huvis κατά Συμβουλίου, EU:T:2008:258, σκέψη 41).

89 Συναφώς, λαμβανομένης υπόψη της αναγκαιότητας αυστηρής ερμηνείας, προκειμένου να μπορεί η αλλαγή μεθόδου να δικαιολογηθεί υπό το πρίσμα του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, πρέπει αυτή να συνδέεται με τη διαπιστωθείσα μεταβολή συνθηκών (βλ., στο ίδιο πνεύμα, προπαρατεθείσα με τη σκέψη 86 απόφαση Huvis κατά Συμβουλίου, EU:T:2008:258, σκέψη 47).

90 Εντούτοις, σε σχέση με τον εξαιρετικό χαρακτήρα μιας τέτοιας μεταβολής συνθηκών κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, από τη νομολογία συνάγεται ότι η υποχρέωση αυστηρής ερμηνείας δεν σημαίνει η Επιτροπή δύναται να ερμηνεύει και να εφαρμόζει τη διάταξη αυτή κατά τρόπο ασύμβατο προς το γράμμα και τον σκοπό της. Επισημαίνεται δε συναφώς ότι η εν λόγω διάταξη ορίζει ειδικότερα ότι η εφαρμοζόμενη μέθοδος πρέπει να είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού (βλ. προπαρατεθείσα με τη σκέψη 87 απόφαση Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials κατά Συμβουλίου, EU:C:2013:572, σκέψη 19 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· προπαρατεθείσα με τη σκέψη 86 απόφαση Huvis κατά Συμβουλίου, EU:T:2008:258, σκέψη 42· βλ. επίσης, συναφώς, απόφαση της 17ης Νοεμβρίου 2009, MTZ Polyfilms κατά Συμβουλίου, T-143/06, Συλλογή, EU:T:2009:441, σκέψη 43).

91 Επομένως, εάν κατά το στάδιο της διαδικασίας επιστροφής αποδειχθεί ότι η εφαρμοσθείσα κατά την αρχική έρευνα μέθοδος δεν ήταν σύμφωνη με τις διατάξεις του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή οφείλει να απόσχει πλέον από την εφαρμογή της εν λόγω μεθόδου (βλ. απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials κατά Συμβουλίου, T-423/09, EU:T:2011:764, σκέψη 58 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), εξυπακουομένου ότι απόκειται στην Επιτροπή να αποδείξει ότι η εφαρμοσθείσα κατά την αρχική έρευνα μέθοδος δεν ήταν σύμφωνη με το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα με τη σκέψη 86 απόφαση Huvis κατά Συμβουλίου, EU:T:2008:258, σκέψη 51). Αντιθέτως, προκειμένου να δικαιολογηθεί αλλαγή μεθόδου δεν αρκεί η νέα μέθοδος να κρίνεται πιο ενδεδειγμένη της προηγούμενης, αν η παλαιά μέθοδος ήταν εν πάση περιπτώσει σύμφωνη με το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού (προπαρατεθείσα με τη σκέψη 86 απόφαση Huvis κατά Συμβουλίου, EU:T:2008:258, σκέψη 50).

92 Υπό το πρίσμα αυτών ακριβώς των υπομνήσεων πρέπει να εξετασθεί το βάσιμο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως.

93 Επισημαίνεται κατ' αρχάς ότι δεν αμφισβητείται ότι με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι είχε επέλθει μεταβολή συνθηκών, εφάρμοσε για τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ μέθοδο διαφορετική της εφαρμοσθείσας κατά την αρχική έρευνα.

94 Συγκεκριμένα, από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις προκύπτει ότι κατά την έρευνα επιστροφής η Επιτροπή, αρχικώς, υπολόγισε ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ, αντιστοίχως, για την CHEMK και την KF και, εν συνεχεία, καθόρισε μέσο περιθώριο ντάμπινγκ για τον όμιλο CHEMK (στο εξής: νέα μέθοδος). Αντιθέτως, κατά την αρχική έρευνα, τα θεσμικά όργανα είχαν ομαδοποιήσει το σύνολο των δεδομένων που αφορούσαν τις εσωτερικές πωλήσεις της CHEMK και της KF στη χώρα εξαγωγής, το κόστος παραγωγής, την αποδοτικότητα και τις πωλήσεις τους στην Ένωση (στο εξής: αρχική μέθοδος).

95 Όπως εξήγησε η Επιτροπή με τα υπομνήματά της και χωρίς να αμφισβητηθεί επ' αυτού από την προσφεύγουσα, οι δύο αυτές μέθοδοι διαφέρουν ως προς το χρονικό σημείο κατά το οποίο τα σχετικά με τις CHEMK και KF δεδομένα ομαδοποιήθηκαν ενόψει του καθορισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ του ομίλου CHEMK. Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο της νέας μεθόδου, τα εν λόγω δεδομένα ομαδοποιήθηκαν μετά τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, καθώς η Επιτροπή αρχικώς υπολόγισε ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ, αντιστοίχως, για την CHEMK και την KF, επί τη βάσει τιμής εξαγωγής και κανονικής αξίας που αντιστοιχούσαν σε αυτές ατομικώς και, εν συνεχεία, καθόρισε τα κατ' αυτόν τον τρόπο υπολογισθέντα ποσά και καθόρισε μέσο περιθώριο ντάμπινγκ. Αντιθέτως, στο πλαίσιο της αρχικής μεθόδου, τα θεσμικά όργανα είχαν ομαδοποιήσει εξαρχής τα σχετικά με τις CHEMK και KF δεδομένα και, ως εκ τούτου, δεν είχε χωρήσει κάποια διάκριση ως προς την τιμή εξαγωγής και την κανονική αξία.

96 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται σε δεύτερο χρόνο να εξετασθεί κατά πόσον η Επιτροπή νομιμοποιείτο να εφαρμόσει τη νέα μέθοδο κατά την έρευνα επιστροφής. Στο πλαίσιο αυτό, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα, όπως η ίδια επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν αμφισβητεί τη συμβατότητα της νέας μεθόδου με το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού, πρέπει να εξακριβωθεί εάν η Επιτροπή απέδειξε ότι οι συνθήκες είχαν πράγματι μεταβληθεί και ότι η μεταβολή αυτή δικαιολογούσε την προσφυγή στη νέα μέθοδο.

97 Συναφώς, από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις προκύπτει ότι η Επιτροπή διαπίστωσε μεταβολή συνθηκών κατ' ουσίαν λόγω μεταβολής της δομής του ομίλου CHEMK και της οργανώσεως των εξαγωγικών πωλήσεων της CHEMK και της KF. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή έκρινε κατ' αρχάς ότι, κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, αφενός, μόνον η CHEMK λειτουργούσε ως παραγωγός και εξαγωγέας του ομίλου, δεδομένου ότι το σύνολο των εξαγωγικών πωλήσεων των δύο παραγωγών του ομίλου, της CHEMK και της KF, πραγματοποιείτο μέσω της CHEMK, και ότι, αφετέρου, η CHEMK εξήγε τα προϊόντα μέσω διαφόρων συνδεδεμένων επιχειρηματιών προ της πωλήσεώς τους στους τελικούς αγοραστές εντός της Ένωσης. Αντιθέτως, κατά την Επιτροπή, κατά την περίοδο της έρευνας επιστροφής τόσο η CHEMK όσο και η KF έπρεπε να θεωρηθούν παραγωγοί-εξαγωγείς εφόσον οι δύο αυτές εταιρίες πουλούσαν την παραγωγή τους ατομικώς και απευθείας στην προσφεύγουσα με σκοπό την εξαγωγή στην Ένωση. Επομένως, κατά την Επιτροπή, μολονότι κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας ο όμιλος CHEMK πραγματοποιούσε τις εξαγωγές του μέσω ενός μόνον δικτύου πωλήσεων, κατά την περίοδο της έρευνας επιστροφής οι εξαγωγές πραγματοποιούνταν μέσω δύο δικτύων πωλήσεων. Εν συνεχεία, η Επιτροπή έκρινε ότι κατά την αρχική έρευνα ήταν πρακτικώς αδύνατος ο καθορισμός τιμών εξαγωγής ατομικώς για την CHEMK και την KF, καθώς η προέλευση των προϊόντων που πωλούνταν στους ανεξάρτητους αγοραστές εντός της Ένωσης δεν προσδιοριζόταν στους καταλόγους πωλήσεων, ενώ τα στοιχεία αυτά παρασχέθηκαν κατά τη διάρκεια της έρευνας επιστροφής. Τέλος, σε σχέση με τη διάρθρωση των πωλήσεων στην εσωτερική αγορά της χώρας εξαγωγής, η Επιτροπή επισήμανε ότι, κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, τις πωλήσεις μέρους της παραγωγής του ομίλου στην εν λόγω εσωτερική αγορά πραγματοποιούσε συνδεδεμένος επιχειρηματίας, ενώ κατά την περίοδο της έρευνας επιστροφής όλες οι εσωτερικές πωλήσεις πραγματοποιούνταν απευθείας από την CHEMK και την KF.

98 Από τα προμνησθέντα σημεία των προσβαλλόμενων αποφάσεων προκύπτει ότι η διαπίστωση μεταβολής συνθηκών δικαιολογούσας αλλαγή μεθόδου βασίσθηκε κατ' ουσίαν στη μεταβολή της δομής του ομίλου CHEMK και της οργανώσεως των εξαγωγικών πωλήσεων λόγω, ειδικότερα, της ενσωματώσεως της προσφεύγουσας στην εν λόγω δομή και της αναδιαρθρώσεως των δικτύων εξαγωγικών πωλήσεων. Η Επιτροπή εξέλαβε, ως εκ τούτου, την CHEMK και την KF ως δύο

παραγωγούς-εξαγωγείς που πραγματοποιούσαν τις εξαγωγικές πωλήσεις τους μέσω της προσφεύγουσας. Επιπροσθέτως, εντός της εσωτερικής αγοράς της χώρας εξαγωγής όλες οι πωλήσεις πραγματοποιούνταν πλέον απευθείας από την CHEMK και την KF. Συνεπώς, λαμβανομένης υπόψη και της δυνατότητας να έχει στην κατοχή της, εν αντιθέσει προς ό,τι συνέβη κατά την αρχική έρευνα, δεδομένα που της επέτρεπαν να υπολογίσει τιμές εξαγωγής ατομικώς για την CHEMK και την KF, η Επιτροπή εφάρμοσε τη νέα μέθοδο, αρχικώς, υπολογίζοντας ατομικά περιθώρια για έναν έκαστο των δύο παραγωγών-εξαγωγέων και, εν συνεχεία, δεδομένης της συμμετοχής των δύο εταιριών στον όμιλο CHEMK, καθορίζοντας μέσο σταθμισμένο περιθώριο ντάμπινγκ για τον εν λόγω όμιλο.

99 Συνεπώς, στον όμιλο CHEMK επήλθαν σημαντικές μεταβολές λόγω, ειδικότερα, της ενσωματώσεως της προσφεύγουσας σε αυτόν και στην οργανωτική δομή των εξαγωγικών πωλήσεων προς την Ένωση, όπως εξάλλου παραδέχθηκε η προσφεύγουσα τόσο κατά τη διοικητική διαδικασία, με το έγγραφο της 20ής Ιουνίου 2012, όσο και στο πλαίσιο της παρούσας δίκης, με το υπόμνημά της απαντήσεως. Εξάλλου, όσον αφορά τις εξαγωγικές πωλήσεις του ομίλου CHEMK, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι, ενώ κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας τόσο οι εξαγωγικές πωλήσεις της CHEMK όσο και οι εξαγωγικές πωλήσεις της KF πραγματοποιούνταν μέσω διαφόρων ενδιάμεσων, κατά την περίοδο της έρευνας επιστροφής η CHEMK και η KF πραγματοποιούσαν ατομικώς τις εξαγωγικές πωλήσεις μέσω της προσφεύγουσας.

100 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι εν λόγω μεταβολές οι οποίες επηρεάζουν τη δομή του ομίλου CHEMK και την οργάνωση των εξαγωγικών πωλήσεών του στην Ένωση συνιστούν μεταβολή συνθηκών κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

101 Επισημαίνεται επίσης ότι η εν λόγω μεταβολή συνθηκών είναι φύσεως τέτοιας ώστε να δικαιολογεί την αλλαγή μεθόδου, συμφώνως προς το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, καθώς η εν λόγω αλλαγή μεθόδου αντανακλά την εμφάνιση ενός δευτέρου δικτύου πωλήσεων του ομίλου CHEMK και, συνεπώς, τη μεταβολή που επήλθε στην οργάνωση των πωλήσεων του εν λόγω ομίλου.

102 Υπενθυμίζεται, συγκεκριμένα, ότι, κατ' εφαρμογήν της νέας μεθόδου, η Επιτροπή υπολόγισε ατομικά περιθώρια ντάμπινγκ για έναν έκαστο των δύο παραγωγών-εξαγωγέων, ήτοι της CHEMK και της KF, και, εν συνεχεία, καθόρισε μέσο περιθώριο ντάμπινγκ για τον όμιλο CHEMK. Ο εν λόγω υπολογισμός ατομικών περιθωρίων ντάμπινγκ, ο οποίος αντανακλά τον διπλασιασμό των δικτύων εξαγωγής του ομίλου CHEMK, προϋποθέτει τον υπολογισμό κανονικών αξιών και τιμών εξαγωγής ατομικώς για έναν έκαστο των δύο παραγωγών-εξαγωγέων του εν λόγω ομίλου.

103 Τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξη του υπό εξέταση λόγου ακυρώσεως δεν δύνανται να θέσουν εν αμφιβόλω τις εν λόγω εκτιμήσεις. Τα επιχειρήματα αυτά δύνανται να ομαδοποιηθούν σε τρεις δέσμες επιχειρημάτων.

104 Με την πρώτη δέσμη επιχειρημάτων η προσφεύγουσα αμφισβητεί την αιτιολογία των προσβαλλόμενων αποφάσεων επί των οποίων η Επιτροπή θεμελίωσε το συμπέρασμά της περί μεταβολής συνθηκών κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

105 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, τόσο κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας όσο και κατά την περίοδο της έρευνας επιστροφής, υφίστατο ένας μόνον παραγωγός-εξαγωγέας και ότι, ως εκ τούτου, ουδεμία μεταβολή συνθηκών επήλθε συναφώς. Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, αφενός, εν αντιθέσει προς ό,τι αναφέρει η Επιτροπή στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, τα θεσμικά όργανα αντιμετώπισαν ως παραγωγό-εξαγωγέα κατά την αρχική έρευνα τον όμιλο CHEMK και όχι την εταιρία CHEMK. Αφετέρου, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι, κατά την περίοδο της έρευνας επιστροφής, η CHEMK και η KF συνιστούσαν ομού έναν παραγωγό-εξαγωγέα, καθώς οι δύο αυτές εταιρίες ανήκαν σε ενιαία οικονομική οντότητα.

106 Εντούτοις, μολονότι, όπως επισημαίνει η προσφεύγουσα, από την αιτιολογική σκέψη 62 του αρχικού κανονισμού προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα είχαν χαρακτηρίσει τον όμιλο CHEMK ως παραγωγό-εξαγωγέα, όπως προκύπτει από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις και όπως δήλωσε η Επιτροπή κατά την εγγραφή διαδικασία χωρίς να αμφισβητηθεί επ' αυτού από την προσφεύγουσα, οι εξαγωγές του ομίλου στην Ένωση πραγματοποιούνταν μόνον από την εταιρία CHEMK.

107 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο τυπικός και μόνο χαρακτηρισμός, κατά την αρχική έρευνα, του ομίλου CHEMK ως παραγωγού-εξαγωγέα δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι, κατά την εν λόγω αρχική έρευνα, τα θεσμικά όργανα θεμελίωσαν την επιλογή της αρχικής μεθόδου επί της εκτιμήσεως ότι ο όμιλος CHEMK έπρεπε να χαρακτηρισθεί παραγωγός-εξαγωγέας και όχι επί της εκτιμήσεως, την οποία διατυπώνει η Επιτροπή με τα υπομνήματά της, ότι ο όμιλος CHEMK πραγματοποιούσε εξαγωγές μέσω ενός μόνον εκ των δύο παραγωγών του. Επομένως, εφόσον, όπως προκύπτει από τη σκέψη 100 της παρούσας αποφάσεως, επήλθε μεταβολή στην οργάνωση των εξαγωγικών πωλήσεων του ομίλου CHEMK, ο τυπικός και μόνο χαρακτηρισμός, κατά την αρχική έρευνα, του εν λόγω ομίλου ως παραγωγού-εξαγωγέα δεν αρκεί για την αναίρεση του διατυπωμένου με τη σκέψη 101 της παρούσας αποφάσεως συμπεράσματος ότι η μεταβολή αυτή ηδύνατο να δικαιολογήσει την αλλαγή μεθόδου στην οποία προέβη η Επιτροπή.

108 Επιπροσθέτως, όσον αφορά την έννοια της ενιαίας οικονομικής οντότητας, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η έννοια αυτή αναπτύχθηκε για τις ανάγκες του καθορισμού της κανονικής αξίας κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού (προπαρατεθείσα με τη σκέψη 35 απόφαση Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, EU:C:2012:78, σκέψη 55). Κατά την εν λόγω νομολογία, οσάκις παραγωγός αναθέτει καθήκοντα που κανονικά προσιδιάζουν σε εσωτερικό τμήμα πωλήσεων σε εταιρία διανομής των προϊόντων του την οποία ελέγχει οικονομικώς, η χρησιμοποίηση, για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, των τιμών που ο πρώτος ανεξαρτήτως αγοραστής κατέβαλε στην εν λόγω εταιρία διανομής δικαιολογείται, δεδομένου ότι οι εν λόγω τιμές δύνανται να θεωρηθούν ως οι τιμές της πρώτης πωλήσεως του προϊόντος που πραγματοποιείται κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 5ης Οκτωβρίου 1988, Brother Industries κατά Συμβουλίου, 250/85, Συλλογή, EU:C:1988:464, σκέψη 15, και της 10ης Μαρτίου 1992, Canon κατά Συμβουλίου, C-171/87, Συλλογή, EU:C:1992:106, σκέψεις 9 και 11).

109 Υπενθυμίζεται εξάλλου ότι η εν λόγω νομολογία έχει εφαρμοσθεί κατ' αναλογίαν στις προσαρμογές που πραγματοποιούνται, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ', του βασικού κανονισμού, επί της τιμής εξαγωγής (προπαρατεθείσα με τη σκέψη 35 απόφαση Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP κατά Συμβουλίου, EU:T:2009:62, σκέψη 177). Στο πλαίσιο αυτό έχει κριθεί ρητώς ότι, αν ένας παραγωγός διανέμει τα προοριζόμενα για την Ένωση προϊόντα του μέσω εταιρίας νομικώς μεν διακριτής αλλά τελούσας υπό τον οικονομικό έλεγχό του, η υποχρέωση διαπιστώσεως της οικονομικής πραγματικότητας των σχέσεων μεταξύ του εν λόγω παραγωγού και της εταιρίας πωλήσεως συνηγορεί μάλλον υπέρ της εφαρμογής της έννοιας της ενιαίας οικονομικής οντότητας κατά τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής (προπαρατεθείσα με τη σκέψη 35 απόφαση Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, EU:C:2012:78, σκέψη 55).

110 Επομένως, η έννοια της ενιαίας οικονομικής οντότητας βασίζεται ειδικότερα στην αναγκαιότητα συνεκτιμήσεως της οικονομικής πραγματικότητας των σχέσεων μεταξύ του παραγωγού και της εταιρίας πωλήσεων, η οποία εκτελεί καθήκοντα τμήματος πωλήσεων εντεταγμένου στην εσωτερική οργανωτική δομή του εν λόγω παραγωγού.

111 Αντιθέτως, με το συγκεκριμένο επιχείρημα, όπως αυτό συνοψίσθηκε με τη σκέψη 105 της παρούσας αποφάσεως, η προσφεύγουσα αντλεί διαφορετικές συνέπειες εκ της ίδιας αυτής έννοιας της ενιαίας οικονομικής οντότητας. Συγκεκριμένα, το επιχείρημά της βασίζεται στην προκείμενη ότι το γεγονός ότι οι δύο παραγωγοί ανήκουν στον αυτό όμιλο και συναποτελούν, από κοινού με εταιρία νομικώς

διακριτή η οποία ανήκει στον ίδιο όμιλο και εκτελεί καθήκοντα εσωτερικού τμήματος πωλήσεων, ενιαία οικονομική οντότητα υποχρεώνει τα θεσμικά όργανα να δεχθούν ότι μόνον η εν λόγω ενιαία οντότητα δύναται να χαρακτηρισθεί παραγωγός-εξαγωγέας.

112 Επισημαίνεται, ωστόσο, χωρίς καν να είναι αναγκαίο να εξακριβωθεί εάν η CHEMK και η KF μπορούν να θεωρηθούν ως ανήκουσες σε ενιαία οικονομική οντότητα, ότι ούτε αυτή η προκείμενη ούτε, επομένως, η εξ αυτής απορρέουσα επιχειρηματολογία δύνανται να γίνουν δεκτές. Συγκεκριμένα, αφενός η εν λόγω προκείμενη δεν λαμβάνει υπόψη την οικονομική πραγματικότητα που συνίσταται στο γεγονός ότι, μολονότι οι δύο εταιρίες, ως αδελφές εταιρίες που ανήκουν στους ίδιους μετόχους, αποτελούν μέλη του ιδίου ομίλου ή ακόμη, αν αυτή θεωρηθεί αποδεδειγμένη, μέλη ενιαίας οικονομικής οντότητας, οι δύο αυτοί παραγωγοί συνιστούν διακριτές νομικές οντότητες οι οποίες, κατά την περίοδο της έρευνας επιστροφής, παρήγαν και εμπορεύονταν τα προϊόντα τους ατομικώς. Εν ολίγοις, η εν λόγω προκείμενη παρορά την ύπαρξη δύο διακριτών δικτύων πωλήσεων. Αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν μπόρεσε να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους, εφόσον η ενιαία οικονομική οντότητα θεωρηθεί αποδεδειγμένη, επιβάλλεται η αγνόηση της εν λόγω οικονομικής πραγματικότητας.

113 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή πεπλανημένως διαπίστωσε την εμφάνιση νέων δικτύων εξαγωγικών πωλήσεων, καθώς οι πωλήσεις που πραγματοποιούσαν προς αυτήν η CHEMK και η KF έπρεπε να θεωρηθούν, λαμβανομένης υπόψη της υπάρξεως ενιαίας οικονομικής οντότητας, ως πωλήσεις εντός του ομίλου.

114 Για τους αυτούς με τους εκτεθέντες στις σκέψεις 108 έως 112 λόγους το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

115 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμώντας ότι κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας θα ήταν αδύνατη η αξιολόγηση δεδομένων για τις πωλήσεις ανά φορέα κατασκευής, τούτο δε μολονότι η ίδια, κατά την εν λόγω έρευνα, είχε παραλείψει να ζητήσει την παροχή τέτοιων δεδομένων. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν δύναται να δικαιολογεί μεταβολή συνθηκών μέσω αλλαγής της μεθόδου έρευνάς της.

116 Τα εν λόγω επιχειρήματα της προσφεύγουσας είναι αλυσιτελή.

117 Συγκεκριμένα, αφενός, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 100 έως 102 της παρούσας αποφάσεως, το συμπέρασμα περί μεταβολής συνθηκών δικαιολογούσας, συμφώνως προς το άρθρο 11, παράγραφος 9, την αλλαγή μεθόδου στην οποία προέβη η Επιτροπή δύναται να θεμελιωθεί αποκλειστικώς στην αναγνωρισθείσα από την προσφεύγουσα μεταβολή της δομής και της οργανώσεως των εξαγωγικών πωλήσεων του ομίλου CHEMK. Υπό τις συνθήκες αυτές, ακόμη και αν υποτεθεί, όπως επισημαίνει η προσφεύγουσα, ότι η Επιτροπή παρέλειψε να ζητήσει, κατά την αρχική έρευνα, την προσκόμιση ατομικών στοιχείων, μια τέτοια παράλειψη δεν δύναται να καταστήσει παράνομο το διατυπούμενο με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις συμπέρασμα περί μεταβολής συνθηκών.

118 Αφετέρου, από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις προκύπτει ότι, κατά την Επιτροπή, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η ίδια είχε στη διάθεσή της τα αναγκαία δεδομένα για τον καθορισμό ατομικών τιμών εξαγωγής για έναν έκαστο των παραγωγών, δεν θα μπορούσε να προβεί σε τέτοιους ατομικούς υπολογισμούς δεδομένου ότι, κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, υφίστατο ένας μόνον παραγωγός-εξαγωγέας. Η εν λόγω εκτίμηση, ήτοι ότι κατά την αρχική έρευνα δεν ήταν εν πάση περιπτώσει δυνατή η πραγματοποίηση υπολογισμών σε εξατομικευμένη βάση, δεν αμφισβητείται από την προσφεύγουσα.

119 Επιπροσθέτως και εν πάση περιπτώσει, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι τα εν λόγω επιχειρήματα της προσφεύγουσας είναι ομοίως αβάσιμα. Συγκεκριμένα, μολονότι πράγματι η Επιτροπή δεν ζήτησε ρητώς την παροχή δεδομένων σχετικών με τις εξαγωγικές πωλήσεις της KF που πραγματοποιούνταν μέσω της CHEMK, από τα εν λόγω στοιχεία προκύπτει ότι, όπως επισημαίνει η

Επιτροπή με τα υπομνήματά της, η ίδια ζήτησε πράγματι από την CHEMK και την KF τη διαβίβαση δεδομένων τα οποία θα της παρείχαν τη δυνατότητα να υπολογίσει, ατομικώς για μία εκάστη των δύο εταιριών, την κανονική τιμή και την τιμή εξαγωγής. Κατ' αρχάς, με έγγραφο της 9ης Μαρτίου 2007, η Επιτροπή ζήτησε διευκρινίσεις για τις συναλλαγές που εμφανίζονταν στις παρασχεθείσες από την CHEMK πληροφορίες και, ειδικότερα, για την προέλευσή τους. Εν συνεχεία, με το ίδιο έγγραφο, η Επιτροπή ζήτησε διευκρινίσεις για τις εξαγωγικές πωλήσεις της CHEMK. Τέλος, με έγγραφο 20ής Απριλίου 2007 η Επιτροπή ζήτησε διευκρινίσεις για τις εξαγωγικές πωλήσεις που πραγματοποιούνταν μέσω ορισμένων ενδιάμεσων εμπόρων για τους οποίους γινόταν αναφορά στις παρασχεθείσες πληροφορίες. Από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι, απαντώντας στις εν λόγω αιτήσεις, ο όμιλος CHEMK δεν μπόρεσε να παράσχει τα ζητηθέντα ατομικά δεδομένα.

120 Συναφώς επισημαίνεται επίσης ότι, στο πλαίσιο της παρούσας δίκης, αφενός, η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε το περιεχόμενο των αιτήσεων παροχής δεδομένων για τις οποίες έγινε λόγος με τη σκέψη 119. Αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα ουσιώδες επιχείρημα προκειμένου να αποδείξει ότι τα εν λόγω δεδομένα δεν ηδύναντο να παράσχουν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να υπολογίσει, σε εξατομικευμένη βάση, την κανονική αξία και την τιμή εξαγωγής, αντιστοίχως, για την CHEMK και την KF. Αντιθέτως, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η προσφεύγουσα επισήμανε ότι «ίσως [...] η Επιτροπή [είχε] δίκαιο [...] όταν ανέφερε ότι είχε ζητήσει δεδομένα για τους ενδιάμεσους επιχειρηματίες», διευκρινίζοντας ότι «οι εν λόγω επιχειρηματίες δεν είχαν ελεγχθεί επαρκώς ώστε να [μπορούν να] παράσχουν τέτοιες πληροφορίες».

121 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η φερομένη ως μεταβολή συνθηκών εντός της εσωτερικής αγοράς της χώρας εξαγωγής ήταν αμελητέα και δεν αρκούσε προς δικαιολόγηση αλλαγής μεθόδου.

122 Πέραν του γεγονότος ότι, με τα επιχειρήματα που υπεμνήσθησαν κατ' ουσίαν με την προηγούμενη σκέψη, η προσφεύγουσα παραδέχεται την επελθούσα εντός της εσωτερικής αγοράς της χώρας εξαγωγής μεταβολή συνθηκών, διαπιστώνεται ότι, ακόμη και αν υποτεθεί, όπως η ίδια υποστηρίζει, ότι η εν λόγω μεταβολή δεν δύναται, λόγω του αμελητέου χαρακτήρα της, να δικαιολογήσει αλλαγή μεθόδου, όπως ορθώς εξήγησε η Επιτροπή με τα υπομνήματά της, η αλλαγή μεθόδου, ακόμη και σε σχέση με τον καθορισμό της κανονικής αξίας, βασίζεται σε ένα σύνολο πραγματικών αλλαγών. Μεταξύ αυτών καταλέγονται, ειδικότερα, οι αλλαγές που επηρέασαν τη διάρθρωση και την οργάνωση των εξαγωγικών πωλήσεων του ομίλου CHEMK, οι οποίες, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 100 έως 102 της παρούσας αποφάσεως, αρκούσαν αυτές καθ' εαυτές προς δικαιολόγηση της αλλαγής μεθόδου στην οποία προέβη η Επιτροπή.

123 Επιβάλλεται δε να προστεθεί συναφώς ότι, όπως ήδη επισημάνθηκε με τη σκέψη 102, αυτή ακριβώς η ύπαρξη δύο παραγωγών-εξαγωγέων δικαιολογεί την εφαρμογή της νέας μεθόδου, στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή καθορίζει, βάσει ατομικών κανονικών αξιών και τιμής εξαγωγής, δύο ατομικά περιθώρια ντάμπινγκ, αντιστοίχως, για την CHEMK και την KF, προκειμένου εν συνεχεία να καθορίσει μέσο περιθώριο ντάμπινγκ για τον όμιλο CHEMK.

124 Επομένως, ακόμη και αν υποτεθεί ότι ενέχουν πλάνη οι διαλαμβανόμενες στις προσβαλλόμενες αποφάσεις εκτιμήσεις της Επιτροπής περί ενδεχόμενης μεταβολής εντός της αγοράς της χώρας εξαγωγής, μια τέτοια πλάνη δεν δύναται να θίξει τη νομιμότητα των προσβαλλόμενων αποφάσεων.

125 Υπό τις συνθήκες αυτές και παρελκούσης της εξετάσεως του ζητήματος κατά πόσον η Επιτροπή ηδύνατο να χαρακτηρίσει τη μεταβολή εντός της αγοράς της χώρας εξαγωγής ως μεταβολή συνθηκών κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα επιχειρήματα που προβάλλει συναφώς η προσφεύγουσα είναι αλυσιτελή.

126 Πέμπτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι στερείται σημασίας η περιλαμβανόμενη στις προσβαλλόμενες αποφάσεις δήλωση ότι η νέα μέθοδος είναι ακριβέστερη, καθώς εκτιμήσεις σκοπιμότητας δεν δύνανται να δικαιολογήσουν μεταβολή συνθηκών και, κατ' επέκταση, αλλαγή μεθόδου. Εξάλλου, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν υποστηρίζει ότι η αρχική μέθοδος δεν ήταν σύμφωνη προς το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού.

127 Πράγματι, κατά την προπαρατεθείσα με τη σκέψη 91 νομολογία, προκειμένου να δικαιολογηθεί αλλαγή μεθόδου δεν αρκεί η νέα μέθοδος να κρίνεται πιο ενδεδειγμένη της προηγούμενης, αν η παλαιά μέθοδος είναι εν πάση περιπτώσει σύμφωνη με το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού.

128 Εν προκειμένω, εντούτοις, υπενθυμίζεται ότι, όπως ήδη διαπιστώθηκε, η Επιτροπή θεμελίωσε ρητώς την εφαρμογή νέας μεθόδου επί επελθούσας μεταβολής συνθηκών.

129 Υπό τις συνθήκες αυτές, το επιχείρημα ότι η Επιτροπή στήριξε την αλλαγή μεθόδου σε εκτιμήσεις σκοπιμότητας, χωρίς να υποστηρίξει ότι η αρχική μέθοδος δεν ήταν σύμφωνη με το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού, δεν δύναται να θέσει εν αμφιβόλω τη νομιμότητα των προσβαλλόμενων αποφάσεων και, συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελές.

130 Με τη δεύτερη δέσμη επιχειρημάτων η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν απέδειξε ότι η φερομένη ως μεταβολή συνθηκών είχε αντίκτυπο επί της αρχικής μεθόδου που εφάρμοσαν τα θεσμικά όργανα, τούτο δε παρά το γεγονός ότι, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, η αλλαγή μεθόδου πρέπει να είναι αναγκαία και να συνδέεται άμεσα με τη μεταβολή συνθηκών. Κατά την προσφεύγουσα, η μεταβολή συνθηκών την οποία επικαλείται η Επιτροπή αφορά κυρίως μεταβολές στη διάρθρωση των εξαγωγικών πωλήσεων του ομίλου CHEMK, ενώ η νέα μέθοδος επηρεάζει πρωτίστως την κανονική αξία. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν εξήγησε τον τρόπο κατά τον οποίο οι μεταβολές στη διάρθρωση των εξαγωγικών πωλήσεων του ομίλου θα μπορούσαν να έχουν αντίκτυπο επί της μεθόδου υπολογισμού της κανονικής αξίας, της τιμής εξαγωγής ή του περιθωρίου ντάμπινγκ.

131 Λαμβανομένων υπόψη των εκτιμήσεων που διαλαμβάνονται στις σκέψεις 101, 102, 122 και 123 της παρούσας αποφάσεως, τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να απορριφθούν. Συγκεκριμένα, όπως ήδη επισημάνθηκε, η εφαρμογή της νέας μεθόδου, ομοίως καθόσον συνεπαγόταν τον υπολογισμό ατομικής κανονικής αξίας για έναν έκαστο των δύο παραγωγών, δικαιολογείτο, συμφώνως προς το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, εκ της σχετικής με τη διάρθρωση και την οργάνωση των πωλήσεων του ομίλου CHEMK μεταβολής συνθηκών.

132 Με την τρίτη δέσμη επιχειρημάτων η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, η διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής είναι περιορισμένη, και, ως εκ τούτου, εν προκειμένω, κατά την έρευνα επιστροφής η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να εφαρμόσει την αρχική μέθοδο.

133 Πρώτον, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι το άρθρο 18.3.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ δίδει προβάδισμα, στο πλαίσιο των ερευνών επιστροφής, στη μέθοδο υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ που χρησιμοποιήθηκε κατά την πλέον πρόσφατη, καλύπτουσα το ντάμπινγκ, έρευνα έναντι των διατάξεων της συμφωνίας αντιντάμπινγκ.

134 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, κατά πάγια νομολογία, λόγω της φύσεως και της οικονομίας τους, οι συμφωνίες του ΠΟΕ δεν καταλέγονται, κατ' αρχήν, μεταξύ των κανόνων με γνώμονα τους οποίους το Δικαστήριο ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης δυνάμει του άρθρου 263, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ (αποφάσεις της 23ης Νοεμβρίου 1999, Πορτογαλία κατά Συμβουλίου, C-149/96, Συλλογή, EU:C:1999:574, σκέψη 47· της 9ης Ιανουαρίου 2003, Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου, C-76/00 P, Συλλογή, EU:C:2003:4, σκέψη 53, και προπαρατεθείσα με τη σκέψη 37 απόφαση Ikea Wholesale, EU:C:2007:547, σκέψη 29). Εντούτοις, στην περίπτωση κατά την οποία βούληση της Ένωσης είναι να εκπληρώσει συγκεκριμένη υποχρέωση που έχει αναλάβει στο

πλαίσιο του ΠΟΕ ή στην περίπτωση κατά την οποία η πράξη της Ένωσης παραπέμπει ρητώς σε συγκεκριμένες διατάξεις των συμφωνιών του ΠΟΕ, απόκειται στον δικαστή της Ένωσης να ελέγξει τη νομιμότητα της σχετικής πράξεως με γνώμονα τους κανόνες του ΠΟΕ (προπαρατεθείσες αποφάσεις Πορτογαλία κατά Συμβουλίου, EU:C:1999:574, σκέψη 49, και Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου, EU:C:2003:4, σκέψη 54, και προπαρατεθείσα με τη σκέψη 37 απόφαση Ikea Wholesale, EU:C:2007:547, σκέψη 30).

135 Από την αιτιολογική σκέψη 3 του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι ο εν λόγω κανονισμός σκοπεί, μεταξύ άλλων, στη μεταφορά, κατά το μέτρο του δυνατού, στο δίκαιο της Ένωσης των κανόνων που περιέχονται στη συμφωνία αντιντάμπινγκ, μεταξύ των οποίων καταλέγονται, ειδικότερα, οι κανόνες που σχετίζονται με τη διάρκεια και την επανεξέταση των δασμών αντιντάμπινγκ (βλ., κατ' αναλογίαν, προπαρατεθείσα με τη σκέψη 134 απόφαση Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου, EU:C:2003:4, σκέψη 55).

136 Επομένως, οι διατάξεις του βασικού κανονισμού πρέπει να ερμηνεύονται, κατά το μέτρο του δυνατού, με γνώμονα τις αντίστοιχες διατάξεις της συμφωνίας αντιντάμπινγκ (βλ. προπαρατεθείσα με τη σκέψη 134 απόφαση Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου, EU:C:2003:4, σκέψη 57 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

137 Αφενός, η συμφωνία αντιντάμπινγκ δεν περιλαμβάνει διατάξεις ισοδύναμες με εκείνες του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού και, ως εκ τούτου, ο κανόνας του εν λόγω άρθρου δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μεταφορά ενός εκ των λεπτομερών κανόνων της εν λόγω συμφωνίας ο οποίος θα πρέπει να ερμηνεύεται συμφώνως προς αυτήν (προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Cruz Villalón στην υπόθεση Valimar, C-374/12, EU:C:2014:118, σημείο 74).

138 Αφετέρου, επισημαίνεται ότι, κατά τα άρθρα 18.3 και 18.3.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ:

«18.3. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 3.1 και 3.2, οι διατάξεις της [συμφωνίας αντιντάμπινγκ] εφαρμόζονται για τις έρευνες και τις διαδικασίες επανεξέτασης μέτρων που βρίσκονται ήδη σε ισχύ, οι οποίες κινούνται μετά από αίτηση που υπεβλήθη κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος ως προς ένα μέλος της συμφωνίας για τον ΠΟΕ ή μετά από αυτήν.

18.3.1 Για τον υπολογισμό των περιθωρίων ντάμπινγκ στο πλαίσιο διαδικασιών επιστροφής χρηματικών ποσών δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 3, εφαρμόζονται οι κανόνες που ίσχυαν κατά τον τελευταίο καθορισμό ή την τελευταία επανεξέταση του ντάμπινγκ.»

139 Από το γράμμα και το συγκείμενο των διατάξεων που παρετέθησαν ανωτέρω, με τη σκέψη 138 της παρούσας αποφάσεως, προκύπτει επομένως ότι, εν αντιθέσει προς το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, το οποίο ορίζει τη μέθοδο που εφαρμόζεται σε κάθε έρευνα επιστροφής, το άρθρο 18.3.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ συγκαταλέγεται στις τελικές διατάξεις της εν λόγω συμφωνίας και, ειδικότερα, στις οριζόμενες από το άρθρο 18.3 αυτής διατάξεις οι οποίες καθορίζουν τη διαχρονική ισχύ της. Η ίδια η προσφεύγουσα φαίνεται άλλωστε να αναγνωρίζει το στοιχείο αυτό με τα υπομνήματά της, με τα οποία δηλώνει ότι το άρθρο 18.3.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ «εφαρμόζεται ακόμη και αν η αρχική μέθοδος υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ, η οποία χρησιμοποιήθηκε προ της ενάρξεως ισχύος της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, κατέστη ασύμβατη με την εν λόγω συμφωνία μετά την έναρξη ισχύος της».

140 Επομένως, όπως ορθώς υπογραμμίζει η Επιτροπή, το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού δεν θέτει σε εφαρμογή το άρθρο 18.3.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ και, ως εκ τούτου, η διάταξη του άρθρου 18.3.1. στερείται σημασίας στο πλαίσιο του υπό εξέταση λόγου ακυρώσεως.

141 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή περιόρισε τη διακριτική της ευχέρεια δεσμευόμενη, με το σημείο 3.2.3, στοιχείο α', της ερμηνευτικής ανακοινώσεως, να εφαρμόζει κατά την έρευνα επιστροφής την αρχική μέθοδο.

142 Εντούτοις, κατά πάγια νομολογία, μια ερμηνευτική πράξη, όπως η ερμηνευτική ανακοίνωση, η οποία, σύμφωνα με το προοίμιό της, καθορίζει τις κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού, δεν δύναται να συνεπάγεται την τροποποίηση των αναγκαστικού δικαίου διατάξεων που περιέχονται σε κανονισμό (απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2014, Beco κατά Επιτροπής, T-81/12, EU:T:2014:71, σκέψη 50· βλ. επίσης, συναφώς, αποφάσεις της 28ης Ιανουαρίου 1992, Soba, C-266/90, Συλλογή, EU:C:1992:36, σκέψη 19, και της 22ας Απριλίου 1993, Peugeot κατά Επιτροπής, T-9/92, Συλλογή, EU:T:1993:38, σκέψη 44).

143 Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, η Επιτροπή δεσμεύεται από τα ρυθμιστικά πλαίσια που θεσπίζει και τις ανακοινώσεις που εκδίδει, μόνον, όμως, στο μέτρο κατά το οποίο αυτά δεν αποκλίνουν από υπερκείμενους κανόνες (προπαρατεθείσα με τη σκέψη 142 απόφαση Beco κατά Επιτροπής, EU:T:2014:71, σκέψη 51· βλ. επίσης, κατ' αναλογίαν, απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2010, Holland Malt κατά Επιτροπής, C-464/09 P, Συλλογή, EU:C:2010:733, σκέψη 47 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

144 Επομένως, εν αντιθέσει προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, από το σημείο 3.2.3, στοιχείο α', της ερμηνευτικής ανακοινώσεως δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη, κατ' ανάγκην και ανεξαιρέτως, να εφαρμόσει κατά την έρευνα επιστροφής τη μέθοδο που είχε εφαρμόσει κατά την αρχική έρευνα. Ένας τέτοιος περιορισμός της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής θα ήταν ασύμβατος με την καθιερούμενη με το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού δυνατότητα αλλαγής μεθόδου σε περίπτωση μεταβολής συνθηκών.

145 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα πρέπει να απορριφθεί.

146 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η απόρριψη της προσφυγής στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

147 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει αυτή να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, συμφώνως προς το αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την RFA International, LP στα δικαστικά έξοδα.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 17 Μαρτίου 2015.

(υπογραφές)